

KYMENLAAKSON AMMATTIKORKEAKOULU

Johdon assistenttityö ja kielet/ Kielet ja kulttuuri

Hanna-Mari Kakko

KALEVALAN TAIKAMAAILMA – TAPAHTUMASARJAN JÄRJESTÄMINEN
LAPSILLE KUHMOSSE JA TAPAHTUMAN JÄRJESTÄMINEN VUOKKINIE-
MESSÄ

Opinnäytetyö 2012

TIIVISTELMÄ

KYMENLAAKSON AMMATTIKORKEAKOULU

Johdon assistenttityö ja kielet

KAKKO, HANNA-MARI

Kalevalan taikamaailma -tapahtumasarjan järjestäminen lapsille Kuhmossa ja tapahtuman järjestäminen Vuokkiniemessä

Opinnäytetyö

40 sivua + 22 liitesivua

Työn ohjaaja

Lehtori Päivi Korhonen

Toimeksiantaja

Juminkeko-säätiö

Huhtikuu 2012

Avainsanat

tapahtuman järjestäminen, lastentapahtuma, projektityö, Kalevala, Vuokkiniemi

Tämän toiminnallisen opinnäytetyön aiheena on Kalevala-teemaan liittyvän tapahtumasarjan järjestäminen lapsille Kuhmossa kulttuurikeskus Juminkeossa sekä suomenkielisen tapahtuman järjestäminen Vuokkiniemen kylän lapsille Vienan Karjalassa.

Kuhmossa järjestetyn tapahtumasarjan tavoitteena oli tapahtumien avulla lisätä lasten Kalevala-tietämystä mahdollisimman hauskalla ja mielenkiintoisella tavalla. Vuokkiniemen tapahtumalla pyrittiin saamaan aikaan suomenkielinen elämys kylän lapsille. Lisäksi sekä Kuhmossa että Vuokkiniemessä tavoitteena oli saada aikaan onnistunut tapahtuma.

Tavoitteiden saavuttamisen selvittämiseen käytettiin ennakkohaastattelua sekä palautelomakkeita. Kuhmossa järjestetty kolmipäiväinen tapahtumasarja toteutettiin projektityönä. Tapahtumasarjaa varten koottiin projektiryhmä ja projektille laadittiin aikataulu. Opinnäytetyössä käsitellään projektityöskentelyn ja tapahtumaprosessin vaiheiden teoriaa, jonka jälkeen projektia kuvataan käytännön tasolla. Vuokkiniemen tapahtumaa käsitellään erillisenä projektina.

Palautteiden perusteella Kuhmossa toteutetuissa tapahtumissa Kalevalan hahmoja ja tarinaa onnistuttiin tuomaan tutuksi lapsille heitä kiinnostavalla tavalla. Vastaavia tapahtumia toivottiin järjestettävän jatkossa. Vuokkiniemen osallistujat kokivat tapahtuman positiivisena elämyksenä.

ABSTRACT

KYMENLAAKSON AMMATTIKORKEAKOULU

University of Applied Sciences

Multilingual Management Assistant

KAKKO, HANNA-MARI

Organising a series of events for children concerning Kalevala in Kuhmo and organising an event in Vuokkiniemi

Bachelor's Thesis

40 pages + 22 pages of appendices

Supervisor

Päivi Korhonen, Senior Lecturer

Commissioned by

Juminkeko Foundation

April 2012

Keywords

event organising, children event, project, Kalevala, Vuokkiniemi

The subject of this functional thesis is the organising of a series of Kalevala themed events for children in Kuhmo, culture centrum Juminkeko and to organise a Finnish event for children in Viena Karelia's village Vuokkiniemi.

The goal of this thesis was to make Kalevala more familiar for children in as fun and interesting way as possible. In Vuokkiniemi the goal was to create a Finnish experience for village children. Third goal in both events was to organise a successful event.

Methods in Kuhmo events were interviews and feedback gathering. Interviews were made beforehand to find out the target group's wishes. Feedback was gathered after events to know how targets were reached. There were three organised events in Kuhmo. A schedule was made and a project group was found for the project. This thesis deals with event process and event organising as a project work first in theory and then in practice. The Vuokkiniemi project is covered separately.

In Kuhmo children managed to familiarise themselves with Kalevala's characters and story. People hoped similar events would be organised in the future. Village people in the Vuokkiniemi event considered the event as a positive experience.

SISÄLLYS

TIIVISTELMÄ

ABSTRACT

1	JOHDANTO	7
2	TAPAHTUMAN LÄHTÖKOHDAT	8
	2.1 Tapahtuman määrittely	8
	2.2 Tapahtuma projektityönä	8
	2.2.1 Projektipäällikkö	9
	2.2.2 Projektiryhmä	10
	2.2.3 Aikataulutus	10
3	TAPAHTUMAPROSESSI	11
	3.1 Suunnittelu	11
	3.1.1 Tavoite ja kohderyhmä	11
	3.1.2 Ajankohta	12
	3.1.3 Budjetti	13
	3.1.4 Riskit	13
	3.1.5 Turvallisuus ja lupa-asiat	13
	3.1.6 Markkinointi ja tiedottaminen	15
	3.2 Tapahtuman toteutus	17
	3.2.1 Tapahtumapaikka	17
	3.2.2 Teema ja esiintyjät	18
	3.3 Jälkitoimenpiteet	18
4	KALEVALAN TAIKAMAAILMA -TAPAHTUMASARJAN SUUNNITTELU	19
	4.1 Projektiryhmä	20
	4.2 Kohderyhmä	21
	4.3 Ajankohta	22
	4.4 Turvallisuus ja riskit	22
	4.5 Markkinointi ja tiedottaminen	23

5	KALEVALAN TAIKAMAAILMA -TAPAHTUMASARJAN TOTEUTUS	23
5.1	Kalevala	24
5.2	Nukketeatteri Samposeikkailu	24
5.3	Kalevalan taikamaailma -seikkailurata	24
5.3.1	Esiintyjä	25
5.3.2	Seikkailun juoni	25
6	KALEVALAN TAIKAMAAILMA -TAPAHTUMASARJAN JÄLKITOIMENPITEET	27
6.1.1	Mäkikadun ja Satumetsän päiväkotien palaute	27
6.1.2	Yleisötapahatuma	30
6.1.3	Lasten palaute	32
6.1.4	Projektiryhmä	32
7	KANSAINVÄLINEN PROJEKTI	33
7.1	Venäläinen tapakulttuuri	34
7.2	Vuokkiniemi	34
8	TAPAHTUMAN JÄRJESTÄMINEN VUOKKINIEMESSÄ	35
8.1	Suunnittelu	35
8.2	Toteutus	36
9	JOHTOPÄÄTÖKSET JA ARVIOINTI	37
9.1	Kuhmo	37
9.2	Vuokkiniemi	38
9.3	Oma arviointi	38
	LÄHTEET	39
	LIITTEET	
	Liite 1. Taikapussit, taikasymbolit ja Sampo	
	Liite 2. Päiväkotien ennakkohaastattelu	
	Liite 3. Tiedote päiväkodeille	
	Liite 4. Sähköpostikutsu	
	Liite 5. Pelastussuunnitelma	
	Liite 6. Tapahtumajuliste	
	Liite 7. Lehdistötiedote	
	Liite 8. Kuhmolaisen lehtijuttu 3.2.2012	

- Liite 9. Nukketeatteri "Samposeikkailu"
- Liite 10. Tapahtuman käsikirjoitus
- Liite 11. Projektiryhmä
- Liite 12. Pohjan akka -taikurin esitys Pohjolassa
- Liite 13. Väinämöinen ja Ilmarinen
- Liite 14. Mielikki ja Ikturso
- Liite 15. Taikaluola
- Liite 16. Päiväkotien palautelomake
- Liite 17. Yleisötilaisuuden palautelomake
- Liite 18. Lehtikuva Iktursosta, Kuhmolainen 14.2.2012
- Liite 19. Budjetti
- Liite 20. Kylätalo ja tapahtumajulisteet Vuokkiniemessä
- Liite 21. Nukketeatteriesitys "Samposeikkailu" Vuokkiniemessä
- Liite 22. Laululeikit Vuokkiniemessä

1 JOHDANTO

Idea opinnäytetyöni sisältöön tuli mielenkiinnosta tapahtuman järjestämiseen. Halusin liittää aiheeseen myös jotain kulttuuriin tai kieliin liittyvää. Aihetta miettiessäni keskustelin heinäkuun lopulla kesätyöpaikassani Juminkeossa opinnäytetyöstä, ja päätimme toimeksiantajakseni Juminkeko-säätiön. Sain idean aiheeseen Juminkeon toiminnalle tärkeästä osa-alueesta, säätiön toiminnasta lasten kulttuurikeskuksena ja työskentelykokemuksestani lasten kanssa. Kahtena kesänä Juminkeossa vastuullani on ollut lapsille suunnatun ohjelman suunnittelu ja toteuttaminen. Juminkeossa järjestettävän tapahtuman lisäksi toimeksiantaja ehdotti aiheen kulttuurilliseksi puoleksi tapahtuman järjestämistä myös rajan toisella puolella, Vienan Karjalan Vuokkiniemessä.

Toimeksiantajanani toimi Juminkeko-säätiö. Juminkeko on Kalevalaan ja karjalaiseen kulttuuriin keskittynyt kulttuurikeskus, jonka tehtäviä ovat kulttuuriperinteen vaaliminen Kalevalaan liittyen, kulttuurinvaihto Suomen ja Karjalan tasavallan välillä sekä kulttuurinvaihto kansainvälisesti. Toimintaan kuuluu näyttelyiden ja erilaisten tilaisuuksien järjestämistä, sekä hankkeiden toteuttamista. Hankkeisiin sisältyy julkaisu-toimintaa, sisältötuotantoa, perinteen keruuta, arkistointia ja Vienan runokyläiden elvytystyötä. Vienan runokylät-projektilla pyritään pelastamaan uhanalainen vienankarjalainen kulttuuriperinne, joka on antanut Kalevalalle runoaineksen. Lisäksi Juminkeko toimii valtakunnallisella tasolla lasten kulttuurikeskuksena perinteen alalla. (Juminkeko 2012.)

Työn tarkoituksena oli järjestää lapsille suunnattu tapahtuma Kuhmossa ja Vuokkiniemessä. Kuhmon tapahtuman ensimmäisenä tavoitteena oli saada Kalevalan hahmot tutuksi kohderyhmälle mahdollisimman hauskalla ja mielenkiintoisella tavalla eli lisätä lasten Kalevala-tietämystä. Toisena tavoitteena oli saada aikaan onnistunut tapahtuma. Vuokkiniemen tapahtumalla pyrittiin antamaan suomenkielinen elämys kylän lapsille.

Kuhmossa toteutettavan tapahtuman järjestämisessä käytettiin menetelmänä projektityöskentelyä. Projektille luotiin aikataulu ja sitä varten perustettiin projektiryhmä. Menetelminä tavoitteiden saavuttamisen selvittämiseen käytettiin esimerkiksi ennakkoahaastattelua ja palautelomakkeita.

Raportti alkaa teoriaosuudella. Aluksi tapahtumaa käsitellään projektityönä, minkä jälkeen eritellään tapahtumaprosessiin kuuluvia vaiheita. Teoriaosuuden jälkeen käydään läpi Kuhmossa toteutettu tapahtumasarja vaiheineen. Kuhmon osuuden jälkeen Vuokkiniemen tapahtuma käsitellään erikseen aloittaen kerronta teorialiedolla kansainvälisestä projektista, Venäjän kulttuurista ja Vuokkiniemestä, minkä jälkeen käsitellään käytännön tapahtumaprosessia.

2 TAPAHTUMAN LÄHTÖKOHDAT

2.1 Tapahtuman määrittely

Tapahtumalla tarkoitetaan julkista kokoontumista, jonka tarkoituksena voi olla esimerkiksi juhliminen, kouluttaminen tai markkinointi. (What is an Event? 2012). Tapahtumat voidaan lajitella sisällön ja toteuttamistavan mukaan. Sisällön mukaan jaoteltuja tapahtumia ovat asia- ja viihdetapahtumat tai niiden yhdistelmät, toteuttamistavan mukaan jaoteltuja ovat itse rakennettu tapahtuma, ostettu ja ketjutettu tapahtuma sekä kattotapahtuma. (Vallo & Häyrinen 2008, 57, 59–62.)

Itse rakennettu tapahtuma suunnitellaan ja toteutetaan organisaation omin voimin. Henkilökunta käyttää varsinaista työaikaansa sitoutuessaan tapahtumaan. (Vallo & Häyrinen 2008, 59.)

2.2 Tapahtuma projektityönä

Tapahtuman järjestäminen on tyypillinen projekti. Kuten projekti, tapahtuma on kertaluonteinen, ja sillä on oma tavoite ja aikataulu. (Iiskola-Kesonen 2004, 8.) Projektin toteuttamisesta on vastuussa sitä varten perustettu organisaatio (Kauhanen, Juurakko & Kauhanen 2002, 24). Projektille tulee laatia tavoitteen saavuttamista varten suunnitelma, ja sille asetetaan aikataulun lisäksi päättymispäivä ja taloudelliset reunaehdot. Projektin aikana tuloksia ja etenemistä seurataan. (Kettunen 2009, 15.)

Tapahtuma on toteutusprojekti. Toteutusprojektista on kyse silloin, kun tehdään ennalta määritellyn lopputuloksen mukainen toteutus. Aikataulu on toteutusprojektin haaste, koska joustavuutta vaaditaan paljon; toteutuksen aikana ilmenee usein yllätyksiä, joita tulee korjata nopealla aikataululla. Yllättävät tilanteet voidaan ennaltaehkäistä varautumissuunnitelmalla, jossa pohditaan etukäteen, kuinka ongelmatilanteissa toimitaan. (Kettunen 2009, 24.)

2.2.1 Projektipäällikkö

Jotta projekti etenee ja onnistuu, tulee sitä varten valita henkilö, jolla on projektin päävastuu (Kettunen 2009, 16). Projektipäällikön tulee pystyä käyttämään projektin läpiviemiseen tarvittavaa valtaa. Tärkeimpiä ominaisuuksia projektipäälliköllä ovat päämäärätietoisuus, täsmällisyys ja tarkkuus projektin seurannassa, vahva itsetunto, kyky johtaa ihmisiä, taito esiintyä ja neuvotella oikealla tavalla, rohkeus puuttua asioihin, kyky hoitaa monta asiaa yhtä aikaa, kyky uskaltaa olla eri mieltä sekä uskallus kohdata epäonnistumisia. (Mts. 29–31.) Omat mieltymykset tulee osata erottaa projektin tavoitteista (Vallo & Häyrinen 2008, 208). Kustannusten ennustaminen ja seuraminen on projektipäällikön vastuulla (Anttila 2001, 116). Projektipäälliköllä on myös päävastuu sisäisestä ja ulkoisesta viestinnästä (Iiskola-Kesonen 2004, 38).

Projektipäällikön tulee luoda menetelmä, jonka avulla hän on vuorovaikutuksessa projektiryhmän kanssa välittääkseen ja kerätäkseen tietoa. Menetelmiä ovat esimerkiksi viikkopalaverit, henkilökohtaiset tapaamiset ja sähköposti. Viikkopalavereissa käydään läpi projektin osa-alueiden vaiheita, ja palavereissa projektiryhmä saa kokonaiskuvan projektin etenemisestä. Palavereiden avulla lisätään projektiryhmän yhteishenkeä. Henkilökohtaisissa kohtaamisissa projektipäällikön ja projektiryhmän jäsenten välillä asioista puhutaan avoimemmin kuin palavereissa. Sähköpostin avulla tietoa voidaan jakaa tehokkaasti projektiryhmälle ja sidosryhmille. Kun verrataan sähköpostia ja palaveria, sähköpostin rajoitteena on sen neutraalisuus, esimerkiksi nopean vuoropuhelun puuttuminen. (Kettunen 2009, 140–142.) Varmistaminen on projektipäällikön tärkein tehtävä (Vallo & Häyrinen 2008, 209).

2.2.2 Projektiryhmä

Jotta tavoitteet saavutettaisiin, tarvitaan projektiin projektiryhmä (Kettunen 2009, 15). Projektin toteuttamiseen tarvitaan monenlaista osaamista, ja projektiryhmään voi kuulua esimerkiksi taiteellisesta sisällöstä ja tekniikasta vastaavia henkilöitä (Kauhanen ym. 2002, 93). Tärkeä projektipäällikön tehtävä on töiden jakamisesta sekä projektin käynnistämisestä huolehtiminen (Kettunen 2009, 32). Ennen kuin työt aloitetaan, tulee suunnitella ryhmän vastualueet ja työnjako. Projektiryhmässä tulisi vallita tietoisuus kaikkien ryhmään kuuluvien tehtävistä. (Kauhanen ym. 2002, 94.) Jokaisen mukanaolijan tulee tietää asetettu aikataulu, jotta tapahtumasta saadaan tavoitteen mukainen (Vallo & Häyrynen 2008, 209). Projektin käynnistämisvaiheessa tulee tarkistaa projektiryhmän kaikille jäsenille sopiva muoto, esimerkiksi sähköposti yhteydenpitoa varten. Henkilökemia ryhmän keskuudessa on tärkeää. (Anttila 2001, 115, 75.)

2.2.3 Aikataulut

Kun tapahtuman ajankohta on päätetty, projektille tehdään aikataulu. Projektiin liittyviin työtehtäviin käytetyn ajan arvioinnissa tulee olla tarkka, sillä tehtävät arvioidaan usein liian pieniksi. (Kauhanen ym. 2002, 99, 101.) Työmääriä ei voida etukäteen arvioida tarkasti, ja aikataulun laatiminen on usein vaikeimpia asioita projektin valmistelussa. Suurissa projekteissa työmäärien arviointiin kannattaa panostaa. Pienissä projekteissa arviointiin ei tule käyttää liikaa aikaa. (Kettunen 2009, 60.) Projektipäällikkö vastaa aikataulun toteutumisen kokonaisuuden valvonnasta (Kauhanen ym. 2002, 103).

Aikataulutuksessa on tärkeää huomioida tehtävien suoritusjärjestys ja niiden keskinäinen riippuvuus (Kauhanen 2002, 101). Riippuvuudet tehtävien välillä voivat olla esimerkiksi loogisia, jolloin toisen tehtävän suorittaminen riippuu toisesta tehtävästä. Ajallisesta riippuvuudesta on kyse silloin, kun tietty työvaihe kestää määrittelemättömän tai etukäteen määritellyn ajan ja seuraavaa vaihetta ei voida aloittaa ennen toisen suorittamista loppuun. Kolmas riippuvuus on resurssiriippuvuus, eli työvaiheen suorittaminen riippuu resurssin, esimerkiksi ihmisen tai työtilan vapautumisesta. (Kettunen 2002, 73–74.) Joskus projektiin liittyvät työtehtävät voivat lykkääntyä myöhemmäksi esimerkiksi työntekijän sairastuessa (Kauhanen ym. 2002, 101). Työntekijästä johtuvassa riippuvuudessa on kyse sisäisestä riippuvuudesta. Ulkoinen riippuvuus voi joh-

tua esimerkiksi julkishallinnon suorittaman lupakäsittelyn kestoista. (Kettunen 2009, 73.)

Henkilökunnan työpanokset voivat erota toisistaan; toiset tarvitsevat tehtävän suorittamiseen enemmän aikaa kuin toiset. Jokaiselle tulisi löytää sopiva tehtävä, jotta aikataulu ei kärsisi esimerkiksi henkilön ammattitaidottomuuden takia. Kun aikataulu on kunnossa, henkilöt sitoutetaan sen noudattamiseen. (Kauhanen ym. 2002, 102–103.)

3 TAPAHTUMAPROSESSI

Tapahtumaprosessi koostuu kolmesta vaiheesta; suunnittelusta, toteutuksesta sekä jälkimarkkinoinnista (Vallo & Häyrinen 2008, 147).

3.1 Suunnittelu

Tapahtumaprosessin suunnitteluvaiheeseen kuluu eniten aikaa, minkä takia suunnittelu tulee aloittaa riittävän ajoissa. Kaikki tapahtuman toteutuksessa mukana olevat henkilöt tulee ottaa alusta asti mukaan suunnitteluun. (Vallo & Häyrinen 2008, 148.) Hyvän suunnittelun avulla löydetään keinot tavoitteiden saavuttamiseksi ja onnistuneen tapahtuman aikaansaamiseksi (Iiskola-Kesonen 2004, 9).

Tapahtuman suunnittelu on hyvä aloittaa etsimällä vastaukset strategisiin kysymyksiin, joihin kuuluu tavoite eli miksi, kenelle ja mitä ollaan järjestämässä. Vastausten avulla määritetään kohderyhmä ja tapahtuman luonne. Kun näihin on saatu vastaus, syntyy tapahtuman idea. (Vallo & Häyrinen 2008, 93.) Strategisten kysymysten ohella tulee vastata myös operatiivisiin kysymyksiin; miten ja millainen tapahtuma järjestetään sekä kuka tai ketkä ovat vastuussa tapahtumasta. Kun on määritetty tapa, sisältö ja tapahtuman vastuhenkilö, saadaan vastauksena tapahtuman teema. Onnistuakseen tapahtuman strategisten ja operatiivisten kysymysten tulee olla tasapainossa, eli teema ja idea tulee muistaa koko tapahtuman ajan. (Vallo & Häyrinen 2008, 95–98.)

3.1.1 Tavoite ja kohderyhmä

Ideoidessa tapahtumaa on hyvä määritellä ensimmäiseksi tavoite, sillä se vastaa kysymykseen: miksi tapahtuma järjestetään? (Kauhanen ym. 2002, 36). Tapahtumalla on

aina tavoite. Tavoitetta määriteltäessä on hyvä pohtia mitä halutaan viestiä ja saavuttaa. (Vallo & Häyrinen 2008, 101, 105.)

Tapahtuma voi olla suunnattu suurelle yleisölle, rajatulle kutsuvierasjoukolle tai avoimelle kutsuvierasjoukolle. Tapahtumasta tulee tehdä suuruudeltaan ja ulkonäöltään osallistujille oikeanlainen, sillä kohderyhmä määrittää tulevan tapahtuman sisällön. (Vallo & Häyrinen 2008, 111, 113–114.) Järjestäjien tulee paneutua tapahtuman tarjontaan osallistujien viihtymisen näkökulmasta (Iiskola-Kesonen 2004, 16). Kohderyhmä voidaan koota esimerkiksi tutkimus- ja esiselvitystyöllä. Esitutkimusta voi olla kohderyhmän halukkuuden selvittäminen etukäteen lähetetyn tiedustelun, kuten kirjeen avulla. (Anttila 2001, 54–55.)

Tapahtuman kutsu on tapahtuman esite. Mikäli kyseessä on teematapahtuma, tulee teeman näkyä jo kutsussa, sillä kutsu luo vastaanottajille odotuksia sekä mielikuvia tapahtumasta. Kutsuina voidaan käyttää esimerkiksi korttia, sähköpostiviestiä tai puhelinoittoa. Kutsusta tulee selvittää tilaisuuden aika ja paikka, organisaation tiedot, tapahtuman sisältö pääpiirteittäin, pyyntö allergioiden ilmoittamisesta sekä tieto siitä, onko tapahtuma maksullinen vai maksuton. (Vallo & Häyrinen 2008, 119–121, 181.) Kutsuminen voidaan tehdä myös julkisella lehti-ilmoituksella (Vallo & Häyrinen 2008, 114–115). Mikäli tapahtumaan tulee ilmoittautua, voidaan se tehdä esimerkiksi puhelimitse tai sähköpostitse (Vallo & Häyrinen 2008, 125).

3.1.2 Ajankohta

Tapahtuman ajankohdan valinta on tärkeää, sillä joskus ajankohdalla on oleellinen vaikutus tapahtumaan osallistuvien halun tai mahdollisuuteen tulla tapahtumaan (Vallo & Häyrinen, 2008, 137). Kun ajankohta päätetään, tulee huomioida tapahtuman luonne sekä osallistujat. Kellonaika, viikonpäivä ja ihmisten lomakaudet voivat vaikuttaa tapahtuman osallistujien määrään. (Kauhanen ym. 2002, 37.) Esimerkiksi viikonloput vietetään usein perheen kanssa. (Harju 2003, 10).

Ennen tapahtumaa on hyvä tarkistaa järjestetäänkö muita samalle yleisölle suunnattuja tapahtumia samaan aikaan (Kauhanen 2002, 99). Omasta tapahtumasta voidaan ilmoittaa hyvissä ajoin merkitsemällä tapahtuma tapahtumakalenteriin (Harju 2003, 10).

3.1.3 Budjetti

Tapahtumaa varten tulisi jo hyvissä ajoin miettiä, kuinka paljon rahaa tarvitaan. Edullisin vaihtoehto on tehdä tapahtuma oman henkilökunnan avustuksella niin pitkälle kuin mahdollista. (Vallo & Häyrinen 2008, 139.) Kustannusarviota ei tule laatia liian tarkasti, sillä projekti muuttuu edetessään ja vasta projektin aikana nähdään kustannusten jakautuminen eri työtehtäviin (Kettunen 2009, 117–118).

3.1.4 Riskit

Suunnitteluun kuuluu myös mahdollisten tapahtumaa koskevien riskien huomioon ottaminen. Riskienhallinta koostuu kolmesta vaiheesta; riskien kartoittamisesta, arvioinnista sekä hallinnasta. (Kauhanen ym. 2002, 54.) Riskeiltä voidaan suojautua etukäteen laatimalla varautumissuunnitelma ja tunnistamalla riskit (Kettunen 2009, 75). Kun riskit tunnistetaan, ne muuttuvat hallittavissa oleviksi ongelmiksi (Anttila 2001, 100). Riskianalyysi liitetään projektisuunnitelmaan (Kettunen 2009, 75). Riskit voidaan jakaa esimerkiksi ajoituksen mukaan, jolloin riskejä ovat ennen tapahtumaa ja sen aikana mahdolliset riskit, tai asiaryhmien mukaan, kuten tekniikkariskit tai turvallisuusriskit. (Kauhanen 2002, 54.)

Riskien kartoituksen jälkeen ne arvioidaan. Kriteereinä arvioimisessa ovat riskin todennäköisyys sekä taloudellinen merkittävyys. Arvioinnin jälkeen on vuorossa riskien hallinta. Riskienhallintaa tulee harjoittaa niin suunnittelussa kuten myös itse tapahtuman aikana. (Kauhanen ym. 2002, 55–57.) Riskienhallintaa on esimerkiksi riskien ja niiden toteutumisen seuranta projektiryhmän kokouksissa (Kettunen 2009, 75).

3.1.5 Turvallisuus ja lupa-asiat

Tapahtuman turvallisuudesta on vastuussa järjestäjä. Turvallisuuden säätelyyn liittyviä lakeja tapahtumassa ovat kokoontumislaki, pelastuslaki, laki järjestyksenvalvojista, terveydensuojelulaki ja laki kuluttajapalveluiden turvallisuudesta. (Iiskola-Kesonen 2004, 87.)

Kokoontumislain mukaan (530/1999 2 §, 14 §) poliisille tulee tehdä tapahtumasta ilmoitus, mikäli kyseessä on yleisölle avoin, suuri tapahtuma. Jos tapahtumaan osallistuu vähän ihmisiä, järjestämispaikka tai tilaisuuden luonne ei edellytä toimenpiteitä

järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, eikä aiheuta sivullisille ja ympäristölle haittaa tai erityisiä liikennejärjestelyjä, ilmoitusta ei tarvitse tehdä.

Pelastuslaissa (379/2011 16 §) määrätään tekemään pelastussuunnitelma yleisötilaisuuksiin ja tapahtumiin joissa suuri määrä ihmisiä tai muu erityinen syy sisältää merkittävän henkilö- tai paloturvallisuusriskin.

Yleisötilaisuuden pelastussuunnitelmassa on selvitettävä ja arvioitava tilaisuuden vaarat ja riskit. Niiden perusteella määritellään tilaisuuden turvallisuusjärjestelyt sekä tilaisuuden toteuttamisesta vastaavalle henkilöstölle ja tilaisuuteen osallistuvalla yleisöllä annettavat ohjeet onnettomuuksien ehkäisemiseksi ja onnettomuus- ja vaaratilanteessa toimimiseksi. (Pelastuslaki 379/2011 16 §.)

Pelastussuunnitelma toimitetaan viimeistään 14 vuorokautta ennen tapahtumaa alueen pelastusviranomaiselle. Määräajan alittavista ajoista voi sopia erikseen pelastusviranomaisen kanssa. (Pelastuslaki 379/2011 16 §.) Vaikka pelastussuunnitelmaa ei tarvitsi laatia, tulee kaikissa tapahtumissa olla paikalla ensiaputaitoisia henkilöitä (Vallo & Häyrinen 2008, 168).

Tapahtumaa varten tulee lisäksi laatia turvallisuusasiakirja, joka sisältää suunnitelman vaarojen tunnistamiseen, riskien hallitsemiseen sekä henkilökunnan tiedottamiseen. Jos tapahtumaa varten tehdään jokin muu lain nojalla laadittu suunnitelma, kuten pelastussuunnitelma, asiakirjaa ei tarvitse laatia, vaan tiedot voidaan koota pelastussuunnitelmaan. (Kuluttajaturvallisuuslaki 920/2011 7 §.)

Mikäli tapahtumassa tarjoillaan tai myydään elintarvikkeita, tulee siitä tehdä kirjallinen ilmoitus 15 vuorokautta ennen tapahtumaa ympäristökeskuksen ympäristöterveysyksikköön (Kauhanen ym. 2002, 87).

Teosto on tekijän-oikeustoimisto, jonka toiminta perustuu tekijänoikeuslakiin. Lain mukaan musiikin tallentamiseen ja julkiseen esittämiseen tarvitaan tekijöiden lupa. Teostolta saadaan musiikin käyttölupia muun muassa tapahtumiin. (Iiskola-Kesonen 2004, 93.)

3.1.6 Markkinointi ja tiedottaminen

Tapahtuman markkinointia suunniteltaessa tulee ottaa huomioon muun muassa kohderyhmä, tapahtuman imago ja sisältö sekä ajankohta (Kauhanen ym. 2002, 113).

Tapahtuman markkinointiin kuuluu sisäinen markkinointi, lehdistötiedottaminen, mediamarkkinointi ja suoramarkkinointi. Nämä kaikki voivat olla osana tapahtuman markkinointisuunnitelmaa, mutta käytäntö niiden käytössä riippuu kohderyhmästä sekä tavoitteista. (Vallo & Häyrynen 2008, 54.)

Sisäinen markkinointi on oman organisaation sisäistä tiedottamista, lehdistötiedottaminen esimerkiksi lehdistötiedotteen tekoa jaettavaksi lehdistölle. Tapahtuman kannalta parasta olisi jos lehdistön edustajat tulisivat paikalle itse tapahtumaan. Mediamarkkinointi on kyseessä silloin kun tapahtumaa mainostetaan lehdessä, radiossa, televisiossa tai Internetissä. Suoramarkkinointi on suoraan kohderyhmälle suuntautunutta markkinointia. (Vallo & Häyrynen, 54.)

Sisäisellä markkinoinnilla sitoutetaan tapahtuman työntekijöitä. Yhteenkuuluvuuden tunne on erityisen tärkeää jos tapahtuman osallistuu talkoolaisia. (Iiskola-Kesonen 2002, 56.) Sisäinen markkinointi ja viestintä liittyvät toisiinsa (mts. 63). Sisäisellä viestinnällä pyritään vaikuttamaan yrityksen tavoitteiden saavuttamiseen luomalla ja kehittämällä yrityksen identiteettiä sekä sisäisiä suhteita. Henkilöt, tasot ja osastot liitetään kokonaisuudeksi. Sisäinen viestintä varmistaa ulkoisen viestinnän onnistumisen. (Isohookana 2007, 222, 102.)

Ulkoinen markkinointi keskittyy myyntiin ja myynnin edistämiseen, joiden lisäksi hyödynnetään suhdetoimintaa sekä mainontaa. (Iiskola-Kesonen 2004, 56). Ulkoisella viestinnällä tiedotetaan ulkoisia kohderyhmiä kuten osallistujia järjestelyjen vaiheista (mts. 63). Markkinointiviestinnässä tulisi löytää parhaalla tavalla kohderyhmän saavuttavat mainonnan muodot. (Bergström & Leppänen 2003, 281).

Mainonta on maksettua joukkoviestintää jonka tarkoituksena on antaa tavoitteellista tietoa tuotteista, palveluista tai ideoista. Mainonta on markkinointiviestinnän yleisölle näkyvin osa-alue, ja se jaetaan mediamainontaan ja suoramainontaan. (Isohookana 2007, 139.) Mainonnalla kerrotaan itse tapahtumasta, herätetään ostohalu ja luodaan järjestävästä organisaatiosta mielikuva. Mainontaa suunniteltaessa tulee huomioida

sanoma, ajoitus, vaikuttavuus, kustannukset sekä kuinka hyvin medially tavoitetaan kohderyhmä. (Kauhanen ym. 2002, 116–117.) Mainonnan etuja ovat muun muassa suuren kohderyhmän samanaikainen saavutettavuus ja mahdollisuus mainonnan kohdistamiseen rajatulle kohderyhmälle mediavalinnan avulla (Isohookana 2007, 140).

Mediavalinnan avulla kartoitetaan kohderyhmälle suunnatut mainosvälineet. Tavoitteena on saavuttaa oikeat ihmiset mahdollisimman taloudellisesti oikeaan aikaan. Mediavalinnassa tulee ottaa huomioon muun muassa tuotteen tai palvelun ominaisuudet, kuinka mainosvälineellä voi viedä suunnitellun sanoman kohderyhmälle, kuinka suuret tuotantokustannukset mainosvälineelle suunnitellulla mainoksella on sekä mitä sääntöjä ja lainsäädäntöä mainonnassa tulee noudattaa. (Isohookana 2007, 141–142.)

Ilmoittelumainonta tarkoittaa mainontaa sanoma- ja aikakauslehdissä sekä ilmaisjakelehdissä. Sanomalehdellä on mainosmediana useita etuja; se on uutisluonteinen ja ajankohtainen sekä ilmestyy tiheästi, joten lukijan mielenkiinto säilyy. (Isohookana 2007, 144–145.) Paikallislehdet kuuluvat sanomalehtien ryhmään (Bergström & Leppänen 2003, 285). Pienten paikallislehtien levikkialue on suppea ja lehden koko ja laajuus on pienempi kuin sanomalehden, joka saa aikaan hyvää huomioarvoa mainoksille. Paikallislehdet tavoittavat kohderyhmän hyvin. (Isohookana 2007, 145.) Lehtiä luetaan myös verkkoversiona Internetissä (Bergström & Leppänen 2003, 286).

Ulkomainontaa on ulkona tapahtuva mainonta, joka jaetaan varsinaiseen ulkomainontaan, liikennemainontaan ja muuhun ulkomainontaan. Varsinainen ulkomainonta on paikallista ja valtakunnallista ulkomainontaa, ja sitä esiintyy muun muassa pylvästauluissa sekä kaupunkien suurtauluissa. Liikennemainontaa ovat esimerkiksi bussien ja junien sisä- ja ulkopuolella näkyvät mainokset. Muuta ulkomainontaa on muun muassa myymälöiden yhteydessä toteutettu mainonta, kuten ostoskeskusten sisällä olevat mainostaulut. Ulkomainonnan etuja ovat kaupunkialueilla liikkuvien tavoitettavuus, ympäri vuorokauden paikalla olo, toistomahdollisuus, hyvä huomioarvo sekä edullinen kontaktihinta. Heikkoutena ulkomainonnalla voivat olla sääolosuhteet ja ulkomainoksen nopea ohitettavuus. (Isohookana 2007, 154–156.) Ulkomainosten katselun ajan lyhyestä kestosta johtuen katsojan huomio tulee herättää esimerkiksi käyttämällä voimakkaita ja kirkkaita värejä sekä suuria kuvia ja helppolukuista, lyhyttä mainossanomaa (Bergström & Leppänen 2003, 315).

3.2 Tapahtuman toteutus

Toteutuksessa voidaan käyttää työkaluna tapahtumakäsikirjoitusta, jonka projektipäällikkö on laatinut etukäteen. Tapahtumakäsikirjoituksesta selviää, milloin, missä ja mitä kussakin tapahtuman osiossa on tarkoitus tapahtua. Käsikirjoitukseen on liitetty aikataulu, ja se tulee olla jokaisella tapahtuman vastuuhenkilöllä. (Vallo & Häyrinen 2008, 151.)

Tapahtuman toteutukseen kuuluu rakennusvaihe, itse tapahtuma sekä purkuvaihe. Toteutus alkaa kulissien ja muun rekvisiitan pystyttämällä. Kun tapahtuma alkaa, se etenee tapahtumakäsikirjoituksen mukaan ja samalla projektipäällikkö sekä muu työryhmä seuraa sujuvuutta ja aikataulutusta kulissien takaa. Mikäli toteutuksessa tulee esille käsikirjoituksen kuulumattomia asioita, on projektipäälliköllä päävastuu niiden hoitamisessa. (Vallo & Häyrinen 2008, 153, 155.) Projektipäällikön tulee luoda rauhallista ilmapiiriä ja ratkaista kiireisiä tilanteita kulisseissa, eikä mahdollisia tapahtuman aikana ilmenneitä virheitä saa näyttää yleisölle (Iiskola-Kesonen 2004, 11). Toteutuksen viimeinen vaihe on purkuvaihe, joka on usein nopea ja tehokas (Vallo & Häyrinen 2008, 53).

3.2.1 Tapahtumapaikka

Tapahtumaan organisaatio voi käyttää omia tilojaan tai varata paikan muualta. Paikan valinnassa tulee kiinnittää huomiota muun muassa siihen miten tila sopii osallistujamäärään, kuinka tilaa on mahdollista somistaa, millainen on tekniikka ja äänentoistomahdollisuudet sekä sopiiko tila järjestävän organisaation imagoon. (Vallo & Häyrinen 2008, 131–133.)

Oikeanlaisella somistuksella mistä tahansa tilasta voi saada kelvollisen (Vallo & Häyrinen, 2008, 133). Sisustus tulee suunnitella siten että se viestii tilaisuuden teemaa ja tarkoitusta (Harju 2003, 12). Musiikilla tuodaan elävyyttä ja viihtyisyyttä tapahtumaan, ja se tulee valita teemaan ja mielikuvaan sopivaksi, sillä myös ääni on osa lavastusta. Ennen tapahtuman alkua on varmistettava, että sähkövirtaa on riittävästi lavasteisiin ja tekniikkaan. (Vallo & Häyrinen 2008, 158–159.)

3.2.2 Teema ja esiintyjät

Jos tapahtumalla on teema, sen tulee näkyä läpi koko tapahtuman, muun muassa ohjelman sisällössä, somistuksessa, pukeutumisessa ja jälkimarkkinoinnissa. Teeman tulee sopia yhteisön tai yrityksen mielikuvaan, arvomaailmaan, tavoiteprofiiliin ja luoda haluttua imagoa. Teemaa voidaan käyttää väreissä, äänessä ja kuvissa. (Vallo & Häyrinen 2008, 180–181.)

Tapahtumaa suunnitellessa voi miettiä onko tarvetta esiintyjälle, millainen esiintyjä sopii kyseiseen tapahtumaan ja mitkä ovat esiintyjään käytettävät kustannukset. On myös huomioitava millainen on kohderyhmän mielenkiinto mahdollista esiintyjää kohtaan ja millainen maine esiintyjällä on suhteessa taustaorganisaatioon. Itse tapahtumaa varten tulee miettiä esityksen kestoja sekä esiintyjän tarvitsema tilaa tai tekniikkaa. (Kauhanen ym. 2002, 76.)

3.3 Jälkitoimenpiteet

Tapahtumaprosessin viimeinen vaihe on jälkimarkkinointi, johon kuuluu osallistujien muistaminen sekä palautteen kerääminen osallistujilta ja omalta organisaatiolta. Saadusta palautteesta tehdään yhteenveto, josta opitaan seuraavaa tapahtumaa varten. Palautetta analysoitaessa sitä verrataan tapahtuman tavoitteeseen. (Vallo & Häyrinen 2008, 168.)

Palautteita kerätään kirjallisella palautelomakkeella, sähköpostitse tai esimerkiksi puhelimitse. Palautteen antajia voidaan myös pyytää lähettämään lomake jälkikäteen postissa. Oman organisaation antamasta palautteesta on selvittävä kuinka isännät ovat kokeneet tapahtuman infot ja itse tapahtuman sekä mikä meni hyvin ja mitä voisi parantaa. Myös suullisen palautteen kerääminen on kannattavaa, sillä tekstiksi kirjoitettu palaute voi olla sovinnaisempaa kuin mitä ajattelu. Palautteet käydään lopuksi läpi palautepalaverissa, jossa on käsiteltävänä saatu osallistuja- ja isäntäpalaute. Palaverissa arvioidaan tavoitteen toteutumista ja jatkosuunnitelmia vastaaville tulevaisuuden tapahtumille. Palaveri pidetään, kun tapahtuma on vielä muistissa ja mielenkiintoinen. (Vallo & Häyrinen 2008, 171–174.)

Tapahtuman jälkeen esiintyjä tulee kiittää ja muistaa henkilökuntaa sekä isäntiä. Kiitokset kaikille tapahtumaan osallistuneille henkilöille ovat erittäin tärkeitä varsinkin

silloin, kun tapahtumalla on päästy tavoitteeseen eli tapahtuma on onnistunut. (Vallo & Häyrinen 2008, 168–169.) Kiitostilaisuus voi toimia jälkimarkkinointikeinona, kun tilaisuudessa annetaan tapahtumaan liittyvä muistolahja ja kerrataan tapahtuman tulokset (Iiskola-Kesonen 2004, 12). Osallistujien muistamista on esimerkiksi teeman mukaan valittu pieni lahja tai muisto, joka voidaan antaa jo tapahtumassa tai toimittaa jälkikäteen (Vallo & Häyrinen 2008, 170).

4 KALEVALAN TAIKAMAAILMA -TAPAHTUMASARJAN SUUNNITTELU

Toimin projektissa tapahtumavastaavana eli projektipäällikkönä. Aloitin tapahtuman suunnittelun määrittelemällä tapahtumalle kohderyhmän, minkä jälkeen aloin ideoida tapahtuman sisältöä kohderyhmää ajatellen. Ideoinnin jälkeen pidimme toimeksiantajan kanssa tapaamisia, joissa esittelin tapahtuman sisältöä ja tavoitetta. Tapahtumalle ei laadittu etukäteen tarkkaa budjettia tai rahoitussuunnitelmaa, sillä tarkoituksena oli tehdä tapahtuma mahdollisimman pitkälle talkoovoimin ja pienellä budjetilla.

Sisällöksi suunnittelin nukketeatteriesitystä ja seikkailurataa. Aluksi tapahtuma oli tarkoitus toteuttaa vain yhtenä päivänä, mutta tapaamisten aikana päätimme sisällön yhteiskestosta johtuen toteuttaa tapahtuman kolmipäiväisenä tapahtumasarjana. Tapahtumasta tehtiin maksuton ja teemaksi päätettiin Kalevala ja taika. Ensimmäisen päivän toteutuksen kohderyhmäksi määriteltiin kaksi päiväkotiryhmää ja sisällöksi Kalevalaan liittyvä nukketeatteriesitys, johon olin käsikirjoittanut juonen Kalevalan tarinaa mukaillen ja askarrellut nuket kesällä 2011 työskennellessäni Juminkeossa pääoppaana. Toisena päivänä kohderyhmänä olivat samat päiväkotiryhmät, ja sisältönä tapahtumassa oli Kalevalaan liittyvä seikkailurata. Kolmantena päivänä tapahtuman sisältönä olisi sama seikkailurata, ja tapahtuma päätettiin suunnata avoimelle yleisölle. Seikkailuradan suunnittelu ja toteutus olivat opinnäytetyöni pääprojekti, jota varten askartelin itse omia ja Juminkeon materiaaleja käyttäen 102 taikapussia, 160 symbolia ja Sampo-laitteen. (Liite 1.)

Tapahtuman kohderyhmän määrittämisen sekä sisällön ja tavoitteiden hyväksymisen jälkeen minulle avattiin oma sähköpostiosoite, joka tarkoitettiin projektiin liittyvien yhteydenottojen käyttämiseen. Itse projekti alkoi marraskuun alussa, jolloin varasin esiintyjän ja kokosin tapahtumaa varten projektiryhmän kysymällä jokaiselta henkilökohtaisesti halukkuutta osallistua tapahtumaprojektiin. Projektiryhmän muodostumisen jälkeen tein aikataulun jakamalla tapahtumaa varten suunnitellut tehtävät marras-,

joulu- ja tammikuun ajalle ja toimitin aikataulusuunnitelman toimeksiantajalle. Aikataulusuunnitelma toimi projektisuunnitelmana. Aikataulusuunnitelmaan vaikutti muun resurssiriippuvuus, kun Juminkeon näyttelysaliin tulevia seikkailuradan tehtävapistettä ei voinut suunnitella ennen uutta taidenäyttelyä, sillä taideteosten sijoittamista ei voinut tietää etukäteen.

4.1 Projektiryhmä

Projektin työryhmä koostui Juminkeon työntekijöistä sekä talkoolaisesta. Juminkeosta mukana oli viisi työntekijää, Sirpa Nieminen, Markku Nieminen, Pirkko Mähönen, Joel Juntunen ja Eszter Torvinen. Talkootyöläisenä toimi Juminkeon kesätyöntekijä Henna Väyrynen. Osa projektiryhmästä oli projektissa mukana oman työnsä ohessa, mikä tuli ottaa huomioon miettiessä projektiryhmälle suunniteltuja tehtäviä. Tapahtumaa varten työtehtävät jaettiin projektiryhmän kesken vastuualueittain, osaksi ammatillisen osaamisen perusteella; Juminkeon tekniikasta vastaava arkistotyöntekijä Pirkko Mähönen vastasi tapahtumaan tarvittavasta tekniikasta, kuten videotyöistä ja tietokoneista, kuvataideharjoittelijana Juminkeossa työskentelevä Eszter Torvinen puolestaan taiteellisesta osuudesta, kuten nukketeatterin taustoista ja lavasteesta sekä seikkailuradan viimeisen tehtävapisteen taustakuvien suunnittelusta ja tapahtumajulisteen Ikkurso-kuvasta.

Projektiryhmän kesken pidettiin joulu- ja tammikuun aikana useita palaverieita. Ennen palaverien alkamista lähetin sähköpostitse projektiryhmälle ilmoituksen tulevasta palaverista. Tein esityslistoja, jotka jaoin ennen palaverin alkua. Ensimmäisessä palaverissa esitin tapahtuman idean, sisällön ja teeman. Kun tapahtuman sisältö alkoi palaverien edetessä tarkentua, määritettiin tapahtuman toteutuksessa toimivien vastuuhenkilöiden työtehtävät. Tapahtumassa projektiryhmän jäsenet työskentelivät tehtävapisteeissä, joissa ohjattiin lapsia tehtävien suorittamisessa. Koska kyseessä oli teematapahtuma lapsille, jaettiin vastuiden lisäksi projektiryhmän kesken yhtä työntekijää lukuun ottamatta jokaiselle henkilölle rooli, jota tuli näytellä. Teemana tapahtumassa oli Kalevala, joten roolit olivat Kalevalan hahmoja: Väinämöinen, Ilmarinen, Mielikki, Ikkurso, Pohjan akka, Pohjolan vartija sekä Pohjolan piika. Kun roolit oli jaettu ja olin kertonut ideani tehtävapisteeiden sisällöistä, projektiryhmän jäsenten tehtävänä oli miettiä ja keksiä ideoita omaan tehtävapisteeeseensä ja roolihahmon asuun. Kun tehtävapisteeiden sisällöt oli päätetty, määriteltiin tapahtuman kokonaiskesto.

Palavereiden jälkeen lähetin sähköpostitse kaikille työryhmän jäsenille muistion, johon oli koottu palaverissa käsitellyt asiat. Koska osa työryhmän jäsenistä ei aina pääsyt osallistumaan palavereihin, pysyivät he muistion avulla ajan tasalla projektin etenemisessä. Koko projektin ajan olin työryhmään jatkuvasti yhteydessä sähköpostitse ja varmistin projektin etenemistä liittämällä viesteihin vastauspyynnön sekä tapaamalla jäseniä henkilökohtaisesti.

4.2 Kohderyhmä

Päätin suunnata tapahtuman 3 - 7-vuotiaille. Kohderyhmän kartoittamiseksi otin puhelimitse yhteyttä Kuhmon päivähoiton johtajaan ja kerroin hänelle tulevasta lasten tapahtumasta, ja hän aikoi kertoa tapahtumasta eteenpäin. (Pussinen 2011). Puhelun päätteeksi lähetin kunkin Kuhmon päiväkodin vastaavalle henkilölle sähköpostiviestin, jossa kerroin tapahtumasta ja kysyin mahdollisesta mielenkiinnosta osallistumiseen. Sähköpostiini vastasi kaksi tapahtumasta kiinnostunutta päiväkotia, joiden lapset sopivat iältään kohderyhmääni, ja heistä muodostui tapahtumasarjan päiväkodeille suunnattujen tapahtumien kohderyhmä.

Ennen tapahtumaa tein kummallekin päiväkodille ennakkohaastattelun, jossa kysyin muun muassa toiveita tapahtuman sisältöön liittyen. (Liite 2.) Kävin haastattelemassa paikan päällä Mäkikadun päiväkodilla kahta työntekijää, Satumetsän päiväkodilla yhtä. Haastattelussa kävi ilmi esimerkiksi toive tilaisuuden rajaamisesta siten, että Juminkekoon ei tapahtuman aikana tulisi ulkopuolisia asiakkaita. Haastattelun jälkeen jaoin molemmille päiväkodeille tapahtumasta tekemäni tiedotteen. (Liite 3.) Projektin aikana olin jatkuvasti sähköpostiyhteydessä päiväkoteihin. Tiedustelin tapahtumille asetettujen ajankohtien sopivuutta, ilmoitin tarkentavia tietoja ja kyselin allergioista. Lähetin myös tapahtumakutsun sähköpostitse. (Liite 4.)

Kahden päiväkotiryhmän lisäksi tapahtuma suunnattiin kolmantena päivänä avoimelle yleisölle. Kohderyhmän tiedottamisessa käytettiin tapahtumasta tehtyä julistetta, lehtijuttua ja Internet-mainontaa. Yleisötapahtuman kohderyhmän rajaukseksi asetettiin ikäsuositus 3 - 7, mutta tapahtumaan kaikki halukkaat olivat tervetulleita.

4.3 Ajankohta

Tapahtumasarja päätettiin järjestää helmikuussa Kalevalan päivän läheisyyteen, Kalevala-teemaan liittyen. Tarkistin etukäteen Kainuun tapahtumakalenterista, ettei kyseiselle kohderyhmälle järjestetä samaan aikaan muita tapahtumia. Päätimme järjestää tapahtumasarjan helmikuun toisella viikolla. Päiväkodeille suunnattujen tapahtumapäivien alkamiskellonajat päätettiin ennakkohaastattelun perusteella ja kohderyhmän toiveet huomioiden. Yleisötapahtuman viikonpäiväksi valittiin sunnuntai, koska kohderyhmän oletettiin iästä johtuen tulevan tapahtumaan yhdessä vanhempien kanssa, ja viikonloppuna vanhempien oletettiin olevan päivällä töiden sijaan kotona.

4.4 Turvallisuus ja riskit

Tapahtumalle asetettiin rajattu osallistujamäärä Juminkeon tilojen rajallisuuden vuoksi. Enimmäismäärä kutakin tapahtumaosiota varten oli 40 osallistujaa. Selvittääkseni tapahtumaan vaaditut turvallisuusjärjestelyt, otin puhelimitse yhteyttä Kainuun itäisen pelastuslaitoksen palo esimieheen, Kari Kähköseen. Hän kertoi, että tapahtuma on kooltaan ja osallistujamäärältään niin pieni, ettei siihen tarvitse laatia pelastussuunnitelmaa, mutta koska kyseessä oli opinnäytetyö, hän kehotti minua tekemään pelastussuunnitelman. Sovimme, että lähetän hänelle pelastussuunnitelman sähköpostitse normaalia käytäntöä myöhemmin, samalla viikolla kuin itse tapahtuma. (Kähkönen 2012.) Soitin myös ympäristöterveydenhuoltoon terveystarkastaja Maarit Partaselle ja kysyin, tarvitseeko pelastussuunnitelmaa toimittaa ympäristöterveydenhuoltoon tapahtumassa tarjottavien makeisten vuoksi. Lisäksi otin yhteyttä Kainuun poliisilaitokseen ja kysyin, tarvitseeko pelastussuunnitelmaa lähettää heille. Suunnitelmaa ei tapahtuman koosta ja vähäisistä riskeistä johtuen tarvinnut lähettää kumpaankaan.

Pelastussuunnitelma sisälsi turvallisuussuunnitelman, vaaratilanteiden kartoituksen ja riskien ennaltaehkäisyn. (Liite 5.) Pelastussuunnitelman avulla harjoitettiin tapahtuman riskienhallintaa. Laadin tarvittavat tiedot yhdessä toimeksiantajan kanssa, jonka jälkeen pidimme projektiryhmän kanssa palaverin pelastussuunnitelman läpikäymistä varten. Palaverissa valitsimme projektiryhmästä ensiapukoulutuksen saaneet henkilöt vastaamaan toteutuksessa ensiavusta. Ensiapuun varauduttiin sijoittamalla ensiapulaukku näkyvälle paikalle, aulaan naulakoiden viereen. Ensisijaisessa vastuussa ensiavusta oli tapahtumassa Ilmarista näyttelevä Joel Juntunen, joten Ilmarisen tehtävä-

piste päätettiin sijoittaa mahdollisimman lähelle ensiapulaukkaa riskien ennaltaehkäisemiseksi. Pelastussuunnitelmasta tulostettiin paperiversio tapahtumaa varten.

4.5 Markkinointi ja tiedottaminen

Tapahtuman markkinointikeinona käytettiin mainontaa, lehdistötiedottamista ja mediamarkkinointia. Mainonnassa käytettiin julistetta, jonka suunnittelusta olin vastuussa. Suunnittelin julisteen tekstin, värit ja kuvat teemojen mukaisiksi sekä kohderyhmää ajatellen. (Liite 6.) Julisteita tulostettiin useita kappaleita Juminkeon materiaaleja ja tekniikkaa käyttäen. Julisteen muotoilusta ohjeideni mukaan vastasi Pirkko Mähönen. Julisteita käytettiin tapahtuman ulkomainontana; veimme niitä useisiin myymälöihin, pankkeihin ja esimerkiksi kirjastoon.

Tein paikallislehdelle tiedotteen tapahtumasta. (Liite 7.) Kun toimitin tiedotteen Kuhmolaisen toimistoon, toimittaja kiinnostui aiheesta ja halusi tehdä tapahtumaan liittyvän haastattelun, jonka jälkeen tapahtumasta tehtiin lehtijuttu ennakkoon. (Liite 8.) Lehtijuttu toimi tapahtuman kutsuna avoimelle yleisölle. Jutussa tiedotettiin tapahtumasarjasta kokonaisuudessaan ja ilmoitettiin ennakoilmoittautumisesta. Ennakoilmoittautujien tuli ilmoittaa osallistumisestaan minulle puhelimitse tai sähköpostitse. Osallistujamäärä rajoitettiin 30 henkilöön, ja mahdollista määrän ylittävää ilmoittautumista varten varauduttiin järjestämään toinen rata. Ilmoittautujia varten tein ennakoilmoittautujalistan.

Mediamarkkinointikeinona käytettiin Internet-mainontaa merkitsemällä tapahtuma Kainuun Tapahtumakalenterin Internet-sivulle ja Juminkeon kotisivujen etusivulle, sekä mainostamalla tapahtumaa Facebookissa. Torstain tapahtumassa vieraili paikallislehden toimittaja, joka teki tapahtumasta jutun verkkolehteen ennen yleisötapahtumaa. (Heikura, 2012).

5 KALEVALAN TAIKAMAAILMA -TAPAHTUMASARJAN TOTEUTUS

Tapahtumasarjan tapahtumat toteutettiin torstaina 9., perjantaina 10. ja sunnuntaina 12. helmikuuta Juminkeossa, Kuhmossa. Tapahtumien päätteemana oli Kalevala, jonka lisäksi seikkailuradassa teemana oli taika. Torstain ja perjantain tapahtumat suunnattiin Mäkikadun ja Satumetsän päiväkotiryhmille, sunnuntain tapahtuma avoimelle yleisölle. Torstaina molemmille päiväkotiryhmille esitettiin nukketatterinäytös, per-

jantaina molemmille järjestettiin seikkailurata. Sunnuntain tapahtuman sisältönä oli seikkailurata.

5.1 Kalevala

Kalevala on Suomen kansalliseepos. Sen on kirjoittanut Elias Lönnrot Vienan Karjalassa käydyillä runonkeruumatkoillaan saamista kansanrunousaineistosta. (SKS Kalevala 2012.) Lönnrot loi keräämistään kansanrunousaineistosta yhtenäisen eepoksen yhdistelemällä eri sankarien seikkailuja ja sovittamalla päähenkilöitä itse tehtyihin yhteyksiin. Kalevalan tarinassa on vastakkainasettelu kahden kansan, Kalevalan ja Pohjan välillä. (Anttonen & Kuusi 1999, 73–74). Tarinaan kuuluu useita henkilöitä, kuten Väinämöinen, Ilmarinen ja Pohjan akka. (SKS Kalevala 2012).

5.2 Nukketeatteri Samposeikkailu

Tapahtuman ensimmäisenä päivänä esitettiin nukketeatteriesitys ”Samposeikkailu” (liite 9). Nukketeatterilla tuotiin Kalevalan hahmot tutuiksi ja johdatettiin lapset seuraavan päivän seikkailuradan teemaan. Nukketeatterin nukeista neljä, Väinämöinen, Ilmarinen, Pohjan Akka ja Ikturso olivat mukana myös seikkailuradassa työntekijöiden esittäminä hahmoina. Viides nukke, Lemminkäinen ei esiintynyt seikkailuradassa.

Esityksen toteutuksessa näyttelin nukeilla projektiryhmän talkootyöntekijä Henna Väyrysen kanssa. Tilana käytettiin Juminkeon auditoriota, jossa esitykseen käytetyistä av-laitteista, videotykistä, tietokoneesta ja musiikista vastasi Joel Juntunen. Tapahtumaa varten Eszter Torvinen teki neljä eri öljyväreitaustaa, jotka skannattiin tietokoneelle ja heijastettiin esityksessä valkokankaalle. Musiikkina käytettiin Juminkeon itse julkaisemaa ääniaineistoa, joten tekijänoikeuslupaa ei tarvinnut hankkia.

5.3 Kalevalan taikamaailma -seikkailurata

Seikkailurata oli tapahtumasarjan päätapahtuma. Rata järjestettiin perjantaina kaksi kertaa, ensin Mäkikadun päiväkodille ja toisen kerran Satumetsän päiväkodille. Mäkikadun päiväkodista osallistujia oli yhteensä 21, joista lapsia oli 15 ja aikuisia 6, Satumetsän päiväkodista lapsia oli 34 ja aikuisia 8. Sunnuntain yleisötapahtumaan osallistui 13 lasta ja 14 aikuista. Ensimmäinen päiväkotiryhmä tuli tapahtumaan hieman liian ajoissa, jolloin varasuunnitelmana toiminut värityskuva otettiin käyttöön.

Kalevalan taikamaailma -seikkailurata sisälsi kasvomaalausta, taikurin esityksen ja erilaisista tehtäväpisteistä koostuvan seikkailuradan. Tapahtuma eteni etukäteen laatimani tapahtumakäsikirjoituksen mukaan, jossa jokaisella projektiryhmän jäsenellä oli vastuullaan erilaisia tehtäviä. (Liite 10.) Projektiryhmä oli pukeutunut teeman mukaisesti Kalevalan hahmoiksi ja koska kohderyhmänä olivat lapset, roolia myös näyteltiin (liite 11).

Tapahtumaa edeltävänä päivänä rakensimme projektiryhmäläisten kanssa Juminkeon tiloihin seikkailuradan tehtäväpisteet, joita olivat Pohjola, vesimaailma, Ilmarisen työpaja sekä Kalevalan metsä. Rekvisiittana, lavasteina sekä tilan somistuksessa käytettiin talkoovoimin tuotuja tavaroita, kuten lakanoita, pehmoleluja ja jouluvaloja. Käytimme somistukseen eri värejä, esimerkiksi valkoista väriä Pohjolaan, sinistä vesimaailmaan, punaista sepän pajalle ja vihreää Kalevalan metsään. Testasimme taikurin esitykseen tarvittavien valojen toimivuuden ja kävin jokaisen työryhmän jäsenen kanssa läpi kunkin vastualueen ja tehtävät seuraavan päivän tapahtumaa varten. Riskiin lasten mahdollisesta haluttomuudesta osallistua tehtävärataan varauduimme varaamalla suuren väritettävän kuvan ja värityskyniä.

Tapahtumaa varten pyysin tuttaviani ottamaan kuvia ja videoimaan tapahtumaa. Kuvia otettiin paljon, ja jokaista seikkailuun kuulunutta osiota kuvattiin videolle.

5.3.1 Esiintyjä

Tapahtuman teemaan liittyen valitsin esiintyjäksi harrastelijataikuri Sanna Kakon, jonka roolihahmo seikkailuradassa oli Kalevalan noita, Pohjan Akka. Taikurin esitys oli taikatemppuja sisältävä näytelmä, jonka olimme Sannan kanssa yhdessä käsikirjoittaneet ennakkoon. (Liite 12.) Toimin esityksessä taikurin avustajana. Esityksessä tarvittiin valoja ja musiikkia, joista tapahtuman aikana vastasi Pirkko Mähönen. Esiintyjästä ei tullut kustannuksia, sillä hän esiintyi talkooperiaatteella. Taikatemppujen ja Pohjan akan roolin näyttelemisen lisäksi Sanna Kakko vastasi Väinämöistä lukuun ottamatta kaikkien hahmojen maskeerauksista.

5.3.2 Seikkailun juoni

Seikkailuradan ideana oli auttaa Kalevalan hahmoja saamaan Pohjan akan varastama Sampo takaisin. Lapset saivat taikapussin, johon tuli seikkailun aikana kerätä neljä eri

taikasymbolia. Symbolien saamiseksi tuli käydä neljässä tehtävapistessä, joissa tuli suorittaa Kalevalan hahmojen ohjaamia tehtäviä.

Rata alkoi kasvomaalauksella. Lapset valitsivat neljästä kasvomaalauksuvasta yhden. Kuvat olivat seikkailuun liittyviä symboleita; punainen tulen liekki, sininen vesipisara, keltainen nuotti ja vihreä kukka. Kasvomaalausten jälkeen lapset johdatettiin istumaan Pohjolaan, jossa alkoi näytelmänomainen Pohjan akka -taikurin esitys. Esityksen jälkeen jokaiselle lapselle jaettiin taikapussi. Taikapusseja oli neljä erilaista, ja jokaisessa pussissa oli tiettyyn Kalevalan hahmoon liittyvän symbolin kuva. Liekki oli seppä Ilmarisen symboli, vesipisara oli merihirviö Ikturson symboli, nuotti Väinämöisen, ja kukka metsänhaltija Mielikin symboli. Lapset jaettiin ryhmiin taikapussin symbolin perusteella, jonka jälkeen heidät vietiin ryhmä kerrallaan hahmojen tehtävapisteesiin. Kun kaikki lapset olivat tehtävapisteeillä, seikkailu alkoi.

Ilmarisen pisteenä toimi työpaja, jossa tehtävänä oli rakentaa Ilmarisen kanssa tulen taian antavaa konetta ja kokeilla takomista (liite 13). Väinämöisen ja Mielikin tehtävapisteeet olivat molemmat Kalevalan taikametsässä. Väinämöinen soitti pisteesään kanteletta, ja lasten tuli laulaa Väinämöisen kanssa (liite 13). Mielikin pisteesä tuli kulkea metsän eläinten reitti, eli piti hiipiä ketun jälkiä pitkin, hypätä suon yli, kontata karhun jälkiä pitkin, pomppia jäniksen jälkiä pitkin ja ryömiä kaatuneen puun rungon läpi (liite 14). Ikturson tehtävapisteenä oli vesimaailma, jossa lasten tuli onkia hirviölle ruokaa ja silittää arkaa hirviötä (liite 14).

Ajankulua seikkailun aikana valvoi Pohjolan vartija, joka soitti merkiksi kelloa, kun aikaa tehtävien suoritukseen oli jäljellä minuutti ja kun aika päättyi, hän soitti merkiksi nokkahuilua. Tällöin jokainen tehtävapisteen hahmo ohjasi lapsen seuraavaan pisteeseen, ja kun kaikki pisteet oli käyty läpi, lasten tuli ohittaa nukkuva Pohjolan vartija ja mennä Pohjolaan, jonka Pohjan akka oli taikonut taikaluolaksi. Taikaluolassa oli Sampo, jossa oli neljä lokeroa. Lasten tuli laittaa keräämänsä symbolit lokeroihin, ja aina, kun yksi lokero oli täytetty, tuli luolaan se Kalevalan hahmo, keneltä kyseinen symboli oli saatu. Lopulta taikaluolaan pääsivät kaikki Kalevalan hahmot, jolloin ovella kävi pettynyt Pohjan akka ja lapsille jaettiin palkinnoksi karkkia. (Liite 15.)

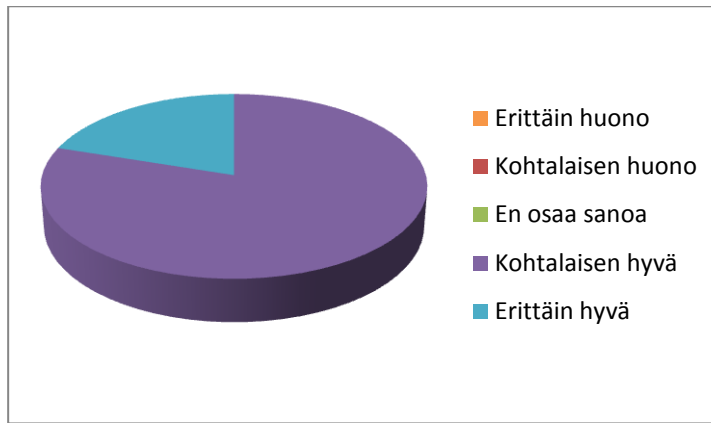
6 KALEVALAN TAIKAMAAILMA -TAPAHTUMASARJAN JÄLKITOIMENPITEET

Tapahtuman lopuksi kerättiin palaute sekä lapsilta että aikuisilta. Lapsilta kerättävää palautetta varten tulostettiin erilaisia hymiöitä; iloisia, neutraaleja ja surullisia. Lasten tehtävänä oli kiinnittää sinitarralla parhaiten tapahtumaa kuvaava hymiö suureen taustapaperiin. Aikuisten palautetta varten laadin osallistuneille päiväkodin työntekijöille palautelomakkeen (liite 16), jonka he ottivat mukaan. Aikaa lomakkeen täyttämiseen oli kaksi viikkoa, jonka jälkeen hain lomakkeet paikan päältä päiväkodeista. Sunnuntain yleisötapahtumassa lapsilta kerättiin palaute samalla tavalla kuin päiväkodeille suunnatussa tapahtumassa, aikuisille tein hieman erilaisen palautelomakkeen. (Liite 17.) Palautelomake täytettiin heti tapahtuman jälkeen paikan päällä, ja lomakkeet palautettiin palautelaatikkoon. Lomakkeiden täyttämistä varten varattiin mustekyniä palautelaatikon viereen aulan pöydälle. Sekä perjantain että sunnuntain tapahtumasta lapset saivat taikapussit muistoksi itselleen.

Päiväkotien työntekijöille suunnatussa palautelomakkeessa tehtävapisteen toteutusta tuli arvioida asteikolla 1-5, jossa 1 oli ”erittäin huono”, 2 ”kohtalaisen huono”, 3 ”en osaa sanoa”, 4 ”kohtalaisen hyvä” ja 5 ”erittäin hyvä”. Jokaisen tehtävapisteen arviointia tuli perustella lyhyesti omin sanoin. Tehtävapisteen nimettiin lomakkeeseen hahmojen mukaan, joita olivat Mielikki, Ikturso, Ilmarinen ja Väinämöinen. Lisäksi lomakkeessa oli avoimia kysymyksiä tapahtumasta kokonaisuutena. Tapahtumalle tuli antaa yleisarvosana kouluasteikolla 4 - 10. (Liite 16.)

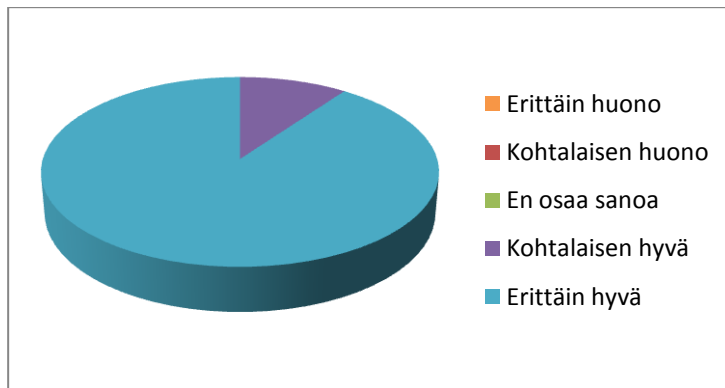
6.1.1 Mäkikadun ja Satumetsän päiväkotien palaute

Mäkikadun päiväkodista tapahtumaan osallistui yhteensä 6 työntekijää, joista 4 täytti palautelomakkeen. Satumetsän työntekijöille jaettuun lomakkeeseen vastasi 6 osallistujaa 8:sta. Palautekyselyyn vastasi molemmista päiväkodeista yhteensä 10 osallistujaa. Seuraavissa kuvissa käydään läpi Mäkikadun ja Satumetsän työntekijöiden arviointia seikkailuradan tehtävapististä.

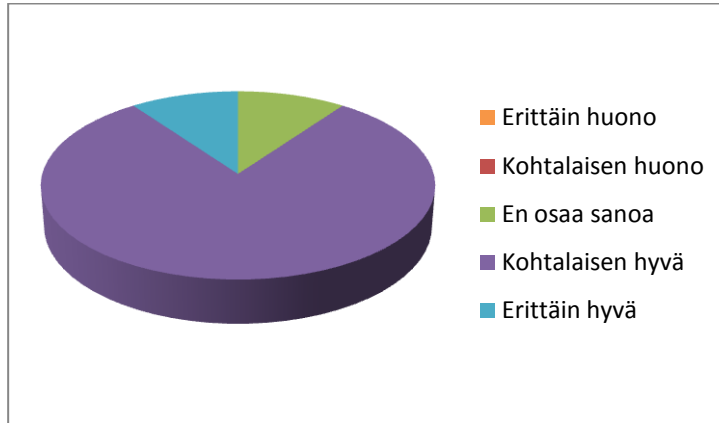
Kuva 1. Päiväkotien arviointi: Mielikki

Suurin osa arvioi Mielikin tehtäväpisteen kohtalaisen hyväksi. Huonona sitä ei kokenut yksikään vastaajista. Loput pitivät pistettä erittäin hyvänä. (Kuva 1.) Perusteluissa tehtäväpistettä arvioitiin kivaksi ja toiminnalliseksi. Pisteen hahmoa luonnehdittiin lempeäksi ja lapsiystävälliseksi sekä maskeerausta hyväksi. Väinämöisen tehtäväpisteen sijainti samassa tilassa koettiin hiukan häiritseväksi.

Kuva 2. Päiväkodit: Ikturso

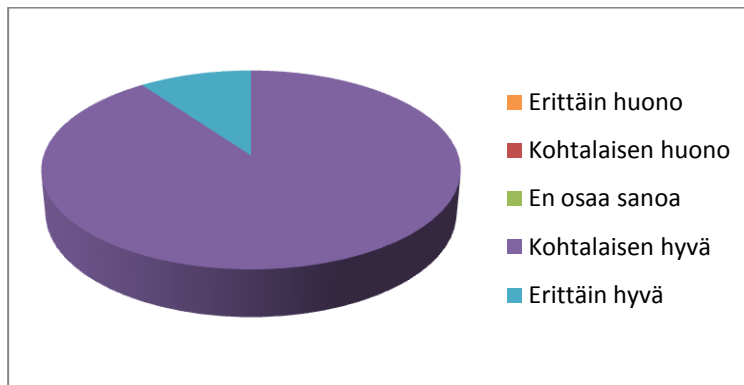
Ikturson tehtäväpistettä pidettiin vastaajien keskuudessa selkeästi eniten erittäin hyvänä. Huonona pistettä ei pidetty lainkaan, kohtalaisen hyvänä pistettä piti kymmenesosa vastaajista. (Kuva 2.) Perusteluna hahmon näyttelyä kuvailtiin taitavaksi ja eläytyneeksi ja lasten kerrottiin pitäneen Iktursoista ja puhuneen hahmosta samana päivänä päiväkodilla. Pukua pidettiin onnistuneena ja hahmon kerrottiin vaikuttavan todentuntuaiselta. Sitä myös kuvattiin sanoin ”kutkuttavan jännittävä”. Kritiikkinä hahmon sanottiin aiheuttaneen hieman pelkoa ja pisteessä koettiin kiireen tuntua.

Kuva 3. Päiväkodit: Ilmarinen

Ilmarisen piste arvioitiin suurimmaksi osin kohtalaisen hyväksi, ja loput arvioinnit jakautuivat tasan vaihtoehdon ”erittäin hyvä” ja ”en osaa sanoa” välille (kuva 3). Hahmon kommentoitiin näyttävän Ilmariselta ja henkilöä pidettiin rooliin sopivana.

Hahmossa hyvänä pidettiin lisäksi rauhallisuutta ja lempeyttä lapsille. Sepän pajan idean saaminen pieneen tilaan ja vähin välinein koettiin mukavana. Heikkoutena pidettiin sepän takomien esineiden puuttumista.

Kuva 4. Päiväkodit: Väinämöinen

Suurin osa vastaajista piti Väinämöistä kohtalaisen hyvänä, loput arvioivat pisteen erittäin hyväksi. (Kuva 4). Laulun sanottiin kuuluvan kalevalaisuuteen jonka johdosta pidettiin hyvänä että piste sisälsi laulua. Hahmoa pidettiin aidon näköisenä, ja pisteen luovan lapsiin rauhallisuutta. Hyvää oli lisäksi lasten mukaan saaminen, kantelemusiikki, laulu ja perinnesanat.

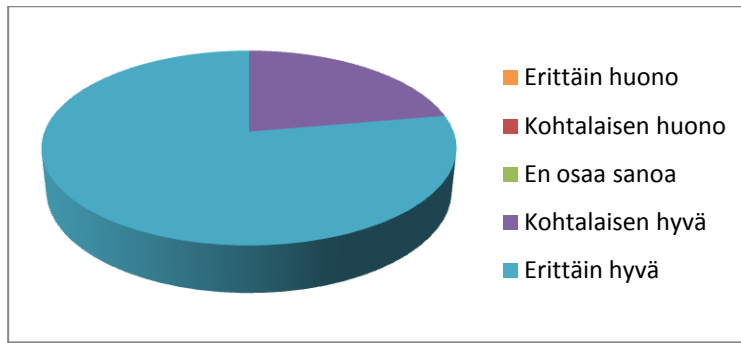
Palautteiden avointen arviointikysymysten vastauksissa Mäkikadun vastaajien keskuudessa hyvänä pidettiin toiminnallisuutta, lasten mukaan saamista, Kalevalan tutuk-

si tuomista hyvällä tavalla sekä vaivannäköä tapahtumaa varten. Kehitettävää toivottiin aikataulutukseen tehtävapisteidän vaihdon välillä.

Satumetsän päiväkodin vastaajat pitivät avointen kysymysten vastausten perusteella hyvänä hienoja lavasteita, sopivaa jännitystä, etenemisen loogisuutta, selkeää kokonaisuutta, tehtävapisteidän vaihtojen sujuvuutta, hahmojen paneutumista ja kuuluvaa ääntä sekä yksityiskohtaista suunnittelua. Vastauksista erottui selkeästi kehitettävänä pukutilan ahtaus suureen ryhmäkokoon nähden. Joidenkin lasten kerrottiin pelänneen ja Väinämöisen ja Mielikin tehtävapisteidän läheisyys koettiin häiritseväksi. Kokonaisuutena tapahtumasta jäi positiivinen tunnelma ja vastaavanlaisia tapahtumia toivottiin järjestettävän jatkossa. Päiväkotien yhteinen keskiarvo kouluasteikolla oli 8,95.

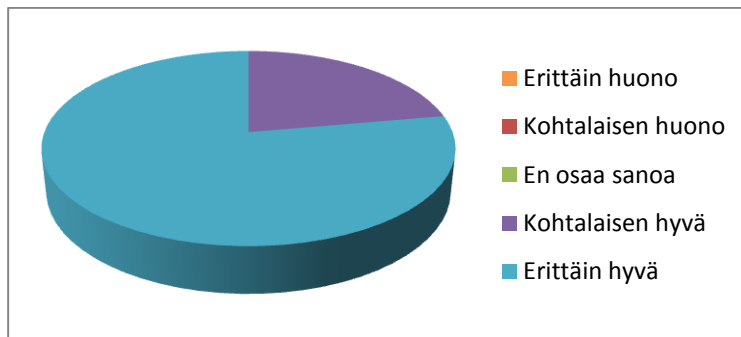
6.1.2 Yleisötapahtuma

Avoimelle yleisölle suunnattuun tapahtumaan osallistui 14 aikuista, joista 9 vastasi palautelomakkeeseen. Palautelomakkeessa tehtävapisteidät arvioitiin samalla tavalla asteikolla 1-5, mutta niitä tarvinnut perustella omin sanoin. Lisäksi eroavaisuutena päiväkotien lomakkeeseen, sunnuntain palautelomakkeeseen lisättiin tapahtuman tavoitteen onnistumisen selvittämiseksi kysymys Kalevala-tietoisuuden saavuttamisesta. Koska tapahtuma oli kaikille avoin ja kohderyhmän rajauksena oli vain ikäsuositus, lomakkeeseen merkittiin myös lapsen ikä. (Liite 17.) Seuraavat kuvat käsittelevät yleisötapahtuman palautelomakkeiden arviointia.

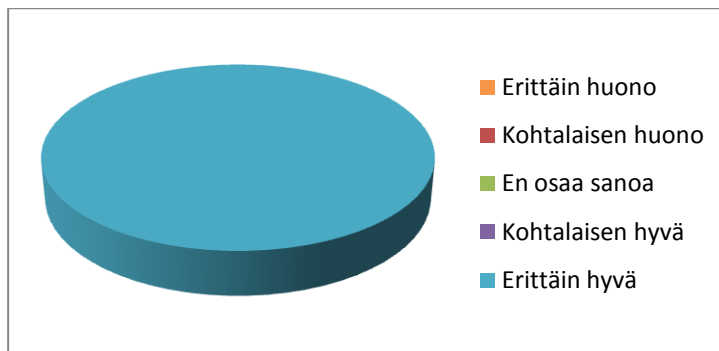
Kuva 5. Yleisötapahtuma: Mielikki

Mielikkiä suurin osa piti erittäin hyvänä, huonona hahmoa ei pitänyt kukaan. Loput vastaajista koki tehtäväpisteen kohtalaisen hyvänä. (Kuva 5.)

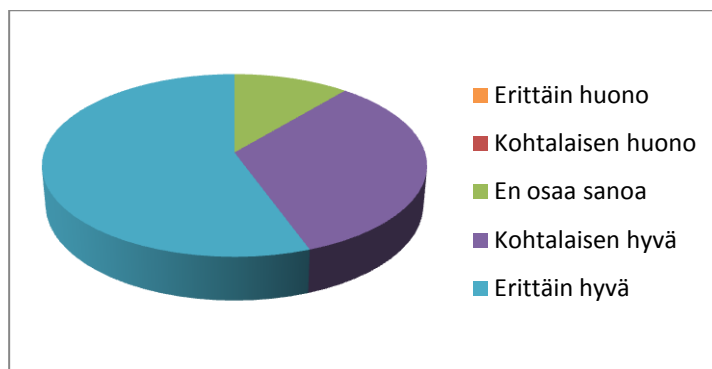
Kuva 6. Yleisötapahtuma: Ilmarinen

Vastaajajoukon arviointi Ilmarisen pisteestä jakautui erittäin hyvän ja kohtalaisen hyvän välille. Huonoksi pistettä ei arvioitu lainkaan, ja erittäin hyvänä pistettä pitäneiden määrä oli vastaajajoukosta suurin. (Kuva 6.)

Kuva 7. Yleisötapahtuma: Ikturso

Jokaisessa arvioinnissa Ikturson tehtäväpiste sai asteikon parhaan arvioinnin. Sitä pidettiin erittäin hyvänä. (Kuva 7.)

Kuva 8. Yleisötapautuma: Väinämöinen

Väinämöisen tehtäväpiste erottui muiden yleisötapautuman pisteiden arvioinneista, sillä osa vastaajista arvioi pistettä vaihtoehdolla: ”En osaa sanoa”. Yli puolet vastaajista piti hahmoa erittäin hyvänä, loput kohtalaisen hyvänä. (Kuva 8.)

Hyväksi avoimissa kysymyksissä arvioitiin isoa työtä tapahtuman järjestelyissä, lasten osallisuutta, hienoja lavasteita, kaikkien lasten huomioon ottamista, tehtäviä, vaihtelua, lasten mielenkiinnon pysymistä ja sopivaa pituutta. Huonona koettiin tapahtuman pelottavuus. Osallistuneiden lasten keskimääräinen ikä oli 4,35. Yleisöpalautteen kouluarvosanojen keskiarvo oli 9,6.

6.1.3 Lasten palaute

Jokaisesta toteutetusta seikkailuradasta kerättiin lasten palaute samaan suureen taustapaperiin kolmen eri hymiön avulla. Hymiön lapset valitsivat tapahtumasta jääneen tunteen ja kokemuksen perusteella. Osallistuneiden lasten kokonaismäärä oli kolmessa järjestetyssä seikkailuradassa yhteensä 62. Tapahtumien jälkeen palautepaperissa oli kaksi surullista hymiötä ja yksi neutraali hymiö, kaikki loput olivat iloisia hymiöitä. Hymiöiden lisäksi palautetta kysyttiin tapahtuman päätyttyä suullisesti, ja kommentit olivat positiivisia.

6.1.4 Projektiryhmä

Pidimme kaikkien tapahtuman toteutuksessa mukana olleiden kesken palautepalaverin purkuvaiheen eli tilojen siivoamisen ja järjestelemisen jälkeen. Palaveri pidettiin samana päivänä kuin toteutus, sillä esiintyjä asui toisella paikkakunnalla, ja palaveri toimi samana myös kiitostilaisuutena. Palaverissa kävimme läpi sitä mikä meni hyvin

ja huonosti, ja kiitin jokaista projektiryhmän jäsentä projektiin osallistumisesta. Toimeksiantaja antoi esiintyjälle pienen lahjan kiitokseksi Juminkeon puolesta.

Kuukauden päästä tapahtumasta pidimme Juminkeon työntekijöiden kesken palaverin, jossa käsitelimme molempien päiväkotien työntekijöiltä ja yleisötapahtumasta saatuja palautelomakkeita. Jokainen kertoi mielipiteensä tapahtumasta ja sen onnistumisesta ja arvioimme yhdessä tavoitteen toteutumista.

Mediassa tapahtuman jälkimarkkinointia oli tapahtumasta otetun kuvan julkaiseminen paikallislehti Kuhmolaisessa (liite 18).

7 KANSAINVÄLINEN PROJEKTI

Kansainvälinen projekti kuuluu globaaleihin projekteihin. Globaalista projektista on kyse silloin kun projektiryhmässä on henkilöitä vähintään kahdesta eri maasta ja työtä tehdään rajojen toisella puolella. Globaalissa projektia suunniteltaessa tulee huomioida maiden eroavaisuudet esimerkiksi sijainnissa, kielessä, kulttuurissa sekä aikavyöhykkeissä. Haasteiksi projektissa voi muodostua kielellisistä eroavaisuuksista selviäminen, luottamuksen rakentaminen sekä kulttuuriin liittyvien arvojen eroavaisuuksien käsitteleminen. (Binder 2008.) Maiden kulttuurien lisäksi tulee ottaa huomioon alakulttuureja, kuten iän, alueen, sukupuolen mukaan jakautuvat kulttuurit. (Mts. 42).

Hollantilaisen organisaatioantropologi ja kansainvälisen liiketoiminnan professori Geert Hofsteden mukaan jokaisen maan kulttuuri ryhmitellään viiteen eri ulottuvuuteen, joita ovat valtaetäisyys, individualismi tai kollektivismi, maskuliinisuus tai feminiinisyys, epävarmuuden välttely sekä aikakäsitys. Ulottuvuuksien ominaispiirteet ovat tyypillisiä maiden kansalliselle kulttuurille. (Parikka 2007, 16–19.) Toisten maiden reaktioita ja lähestymistapaa omaa maata kohtaan voidaan ennakoida tarkastelemalla kansallisen käytöksen kulttuurillisia juuria (Lewis, 2005).

Kollektivistisissä yhteiskunnissa yhteinen etu asetetaan yksilön edun edelle. Kollektivismi näkyy vahvasti Venäjällä (Parikka 2007, 33, 28.) Kollektiiviseen ajattelutapaan pohjautuen Venäjällä hyvin merkittävänä pidetään sosiaalisia verkostoja. Verkostot ovat yhteisöjä, johon kuuluu yhteisiä sosiaalisia seikkoja omaavia henkilöitä. Verkostot kuuluvat ihmisten toimintaan läpi elämän ja niihin pääseminen on vaikeaa, sillä toiminta perustuu luottamukseen ja keskinäiseen ymmärtämiseen. Esimerkiksi ulko-

maalaisen pääsy verkostoon ei ole helppoa. (Haapaniemi, Moijanen & Muradjan 2003, 101–102.)

7.1 Venäläinen tapakulttuuri

Kun tunnetaan toisen kansan tavat, on helpompi ymmärtää ihmisten käytöstä. Tietoa antaa esimerkiksi liikesuhteiden hoitoa. Venäläiseen kulttuuriin kuuluu henkilökohtaisten suhteiden arvostaminen, joten esimerkiksi neuvotteluissa itsestään kertominen ja tutustumiseen pyrkiminen on kannattavaa. (Haapaniemi ym. 2003, 10–12.) Venäjällä aikakäsitys on polykroninen, mikä tarkoittaa muun muassa joustavuutta ja täsmällisyyden puutetta ajankäytössä. Asioita tehdään ennalta suunnittelematta ja epäjärjestyksessä. (Haapaniemi ym. 2003, 93.)

Venäläiseen tapakulttuuriin kuuluu pienen lahjan antaminen ihmisille joiden kanssa hoidetaan asioita, esimerkiksi liike- ja yksityiselämässä. (Haapaniemi ym. 2003, 109, 119). Venäjä on tunnettu vieraanvaraisuudestaan, johon kuuluu oleellisena osana runsas tarjoilu. Kylään kutsuttaessa tarjotaan aina runsas ateria ja ruokailu on pitkäkestoinen sosiaalinen tapahtuma, jonka aikana keskustellaan. (Mts. 12.)

Laululla ja soitolla on venäläisille suuri merkitys, ja yhteislaulu kuuluu venäläiseen juhlintaan ja tilaisuuksiin joissa ihmiset kokoontuvat. (Haapaniemi ym. 2003, 158). Laulun kollektivistisen merkityksen lisäksi laulun avulla ilmaistaan tunteita. (Viha-vainen 2006, 150)

7.2 Vuokkiniemi

Vuokkiniemi on yksi Vienan eli Venäjän Karjalan runokylistä. Asukkaiden keskuudessa puhutaan suomen kieltä muistuttavaa karjalaista murretta ja 85 % kyläläisistä on karjalaisia. Kylässä on 11-luokkainen koulu, missä koulutus johtaa ammatti- ja yliopisto tasoiseen opiskeluun. Kouluun on tulossa kielellisiä uudistuksia kun sinne saadaan kielitaitoisia opettajia. Uudistuksen tarkoituksena olisi saada opetuskielenä toimivan venäjän kielen lisäksi kouluun kansakielinen osasto, jossa opetettaisiin karjalan ja suomen kielellä. (Vuokkiniemi 2012.) Koulun rakentaminen oli osa Juminkeon toimintaan kuuluvaa Vienan runokylät -projektia (Nieminen 2004, 34).

Kalevala, suomen kansalliseepos, on syntynyt Vienan Karjalan kylistä kerätystä kansanrunousaineistoista. Elias Lönnrot sai Kalevalaan merkittävää häälauluaineistoa neljännellä runonkeruumatkallaan Vuokkiniemestä vuonna 1833. Hän kävi myös kuudennella ja seitsemännellä matkallaan Vuokkiniemessä. Häälaulujen lisäksi merkittävänä pidetään Lönnrotin Vuokkiniemestä saatua lyyristä runoa, jossa esiintyy myöhemmin eepoksen nimeksi muodostunut nimi ”Kalevala”. (Vuokkiniemi 2012.)

8 TAPAHTUMAN JÄRJESTÄMINEN VUOKKINIEMESSÄ

Kuhmossa järjestetyn tapahtumasarjan lisäksi järjestin tapahtuman Venäjän puolella, Vienan Karjalan Vuokkiniemessä.

8.1 Suunnittelu

Aloin suunnitella Vuokkiniemen tapahtumaa Kuhmon tapahtuman suunnittelun ohessa. Koska tapahtumapaikka sijaitsi Venäjällä, tuli suunnitteluvaiheessa ottaa huomioon eri maan kulttuuri ja tavat. Sisältöä suunnitellessa tuli huomioida myös Venäjän kieli, koska kohderyhmästä osa puhui vain venäjää. Päätimme toimeksiantajan kanssa tehdä tapahtumasta sisällöltään lyhyemmän ja erilaisen kuin Kuhmon tapahtumasta.

Kokosin tapahtumaa varten projektiryhmän, johon kuului Juminkeolta kaksi työntekijää, Sirpa Nieminen ja Markku Nieminen sekä lisäksi talkootyöntekijä Henna Väyrynen. Henkilöt olivat mukana myös Kuhmossa toteutetussa projektissa, joten yhteydenpito projektiryhmän kanssa tapahtui Kuhmon projektin aikana palaverien jälkeen tapaamisina Juminkeossa. Hoidin yhteydenpitoa myös sähköpostitse ja puhelimitse.

Määritimme kohderyhmäksi Vuokkiniemen koululaiset ja kylän päiväkodin lapset. Tapahtuman teemaksi tuli Kalevala, joten päätimme esittää saman nukketeatteriesityksen kuin Kuhmossa. Lisäksi suunnittelimme tapahtuman sisältävän kasvomaalaus- ta, askartelua ja perinteisiä suomalaisia laululeikkejä.

Sirpa ja Markku Nieminen olivat vastuussa yhteydenpidosta kylään, sillä he tunsivat henkilökohtaisesti kylän ihmisiä ja tiesivät paikan olosuhteet. Yhteydenpito hoidettiin puhelimitse ja kylässä yhteyshenkilönä toimi Svetlana Remsu. Lisäksi ennen tapahtumaa Markku Nieminen kävi Vuokkiniemessä sopimassa tapahtumassa käytettävästä tilasta ja tekniikasta sekä kartoittamassa kohderyhmän kokoa. Ennen käyntiä nukkete-

atterin käsikirjoitus oli lähetetty sähköpostitse tulkille, joka käänsi tekstin venäjän kielelle, ja Nieminen vei kopioidun tekstin kohderyhmälle ennakkoon tutustumista varten.

Kuhmon nukketeatteriesitykseen tarvittiin nukkehahmojen ja lavasteiden lisäksi videotykkiä taustakuville ja cd-levyltä tullutta kantelemusiikkia. Vuokkiniemessä esitystä varten meille varattiin koulun sali, videotykki ja valkokangas. Taustakuvien näyttämiseen otimme Juminkeolta mukaan kannettavan tietokoneen. Paikallisissa olosuhteissa riskinä oli sähkövirran riittämättömyys, johon varauduimme ottamalla mukaan kannettavan, pattereilla toimivan videotykin. Ennen matkaa opettelimme videotykin käytön ja taustakuvat siirrettiin videotykin muistiin. Cd-levyn sijaan päätimme käyttää musiikkina itse soitettua kantelesäveltä, joten otimme mukaan kanteleen. Tulostimme Juminkeolla kohderyhmälle jaettavaksi kolmen suomalaisen laululeikin sanoja. Tapahtumaa varten meillä tuli talkootyöntekijän kanssa olla passi, matkavakuutus ja viisumi. Toimeksiantaja kustansi koko projektiryhmän matkat ja majoitukset. (Liite 19.)

8.2 Toteutus

Lähdimme Vuokkiniemeen tapahtumaa edeltävänä päivänä. Matkustimme autolla ja ylitimme Venäjän rajan Kuhmon raja-asemalla Vartiuksessa, josta ajoimme Vuokkiniemeen. Kun saavuimme paikan päälle, kävimme tapaamassa kylätalolla yhteyshenkilöämme Svetlana Remsua, jolle annoimme venäläisen tavan mukaan lahjan, kahvipaketin. Kylätalon ilmoitustaululla oli venäjäksi käännetty juliste nukketeatteriesityksestä. (Liite 20.) Kylätalolta menimme majoituspaikkanamme toimivaan kotitaloon, jossa toimeksiantajan henkilökohtainen tuttava Raisa Zaprutskaja toimi emäntänämme. Annoimme myös emännälle lahjaksi kahvipaketin. Hän tarjosi meille suuren aterian ja ruokailimme pitkään kuunnellen emännän kertomuksia elämästään. Sekä Svetlana että Raisa puhuivat karjalan murretta, jota pystyi ymmärtämään. Ruokailun jälkeen menimme tarkistamaan esitykselle varatun tilan ja rakensimme lavasteet. Tarkistimme myös laitteiden toimivuuden ja kävimme esityksen läpi kenraaliharjoituksena.

Itse tapahtuma toteutettiin tiistaina 14. helmikuuta Vuokkiniemen kyläkoulun liikuntasalissa. Kylätalon lisäksi myös koulun ulkoseinällä oli juliste nukketeatteriesityksestä (liite 20). Tapahtuman lopullinen sisältö koostui suomenkielisestä ”Samposeikkailu” nukketeatteriesityksestä (liite 21) sekä suomalaisista laululeikeistä. Nukketeatteriin osallistui noin 60 kyläläistä. Yleisö koostui koululaisten ja päiväkodin lasten lisäksi

kylän aikuisista. Ymmärtämisen helpottamiseksi nukketeatteri esitettiin hitaammin kuin suomalaisille kohderyhmälle. Esityksen jälkeen paikalle jäi 15 koululaista ja kolme aikuista, joiden kanssa leikimme suomalaisia laululeikkejä, muun muassa "Jos sul' lysti on", "Pää, olkapää, peppu" ja "Leipuri Hiiva". (Liite 22.) Lopetettuamme suomalaiset leikit, he opettivat meille venäläisiä leikkejä, jonka jälkeen tapahtuma loppui ja annoimme laulun sanat muistoksi tapahtumasta. Siivosimme tilan ja purimme lavasteet, jonka jälkeen lähdimme takaisin Kuhmoon.

9 JOHTOPÄÄTÖKSET JA ARVIOINTI

9.1 Kuhmo

Seikkailuradan toisen kohderyhmän kohdalla osallistujamäärä oli suuri suhteessa tapahtumapaikan tiloihin. Tilan ahtautta kommentoitiin palautteissa: toiveena oli ryhmäkokojen parempi suunnittelu tiloihin nähden. Sunnuntain yleisötapahtumaan lapsia osallistui paljon, vaikka suurin osa mahdollisista osallistujista oli käynyt seikkailuradassa jo päiväkotien mukana kohderyhmälle asetetun ikärajan takia. Palautteista saatujen kouluarvosanojen keskiarvosta voidaan todeta tapahtuneen olleen onnistunut. Päiväkotien palautelomakkeista kävi ilmi onnistuminen Kalevalan tuomisessa esiin hyvällä tavalla. Koska lapset olivat tapahtuman kohderyhmä, heidän kokemuksensa tapahtumasta oli tärkeintä, ja iloisten hymiöiden paljous kertoo tapahtuman olleen onnistunut. Palautteissa esiin nousi myös toive vastaavien tapahtumien järjestämisestä lapsille tulevaisuudessa. Sekä lapsilta että aikuisilta tuli tapahtuman jälkeen paljon positiivisia kommentteja myös suullisesti.

Projektiryhmä hoiti tehtävänsä ja vastuualueensa kiitettävästi. Jokainen esitti roolinsa hyvin ja pysyi projektin aikataulussa. Ryhmän keskuudessa yhteistyö toimi hyvin, eikä ristiriitoja esiintynyt lainkaan. Tapahtuman budjetti onnistuttiin pitämään pienenä suurimmaksi osaksi itse tuotujen toteutukseen tarvittavien lavasteiden, somisteiden ja rekvisiitan ansiosta. (Liite 19.) Toimeksiantajalta saatu palaute oli myönteistä. Projektipäällikön työssä onnistuneena pidettiin kokonaisuudenhallintaa, käsikirjoituksen saamista toteutukseen sopivaksi ja kohderyhmän kannalta oikeanlaisen sisällön aikaansaamista. Lisäksi tapahtuman sanottiin olevan kestoltaan sopiva ja tarjoavan elämyksiä eri aisteille. Negatiivista oli päiväkotien päällekkäisistä saapumisista johtuneen stressin näkyminen yleisölle. Myös projektiryhmässä johtamista pidettiin hyvänä. Kokonaisuudessaan Kuhmon projekti saavutti etukäteen asetetut tavoitteet.

9.2 Vuokkiniemi

Vuokkiniemen tapahtumassa vain venäjää puhuvien lasten oli vaikea keskittyä vieraan kielen takia liian pitkään nukketheateriesitykseen, ja esityksen katsomista varten salin lattialle levitettyjä patjoilla leikittiin, mikä aiheutti ylimääräistä melua saliin. Vanhemmat lapset ja aikuiset keskittyivät tapahtumaan, ja laululeikkeihin lähdettiin innolla mukaan.

Laululeikit onnistuivat todella hyvin, ja yllätyksenä kohderyhmältä tullut venäläisten laululeikkien opettaminen oli positiivinen kokemus. Toimeksiantajan mukaan sisältöä olisi voinut muuttaa, jos projektille olisi ollut enemmän aikaa, sillä samaan Kuhmossa toteutettavassa projektissa mukanaolo ja omat työtehtävät veivät paljon aikaa. Kylästä suomen kieltä hallitsevilta opettajilta tullut palaute oli toimeksiantajan mukaan myönteistä. Onnistuneen tapahtuman toteuttamisen tavoitteeseen päästiin siis osittain. Parannettavaa olisi ollut tapahtuman sisällön suunnittelussa paremmin sopivaksi venäläisille lapsille.

9.3 Oma arviointi

Tapahtumasarjan toteutusprojekti ”Kalevalan taikamaailma -seikkailurata” oli aiheena mielenkiintoinen, minkä takia kiinnostus aiheeseen pysyi yllä koko projektin ajan. Projektipäällikön tehtävä toi paljon vastuuta ja opetti paineen- ja stressinsietokykyä. Parannettavana omassa työskentelyssä oli oppia olemaan näyttämättä stressiä yleisölle. Myös ryhmien koon määrittelyssä tulisi ottaa huomioon paremmin tilan koko. Alun perin yhtenä päivänä Kuhmossa ja yhtenä Vuokkiniemessä suunniteltu tapahtuma oli yhteensä neljänä päivänä järjestettynä tapahtumasarjana suhteellisen suuri projekti yksin tehdyksi opinnäytetyöksi, minkä takia Vuokkiniemen osiosta tehtiin laajuudeltaan tiivistetympi. Tapahtumat saivat kuitenkin paljon kiitosta, ja olen itse tyytyväinen tuloksiin ja koen tavoitteiden onnistuneen varsinkin Kuhmossa toteutetussa projektissa.

LÄHTEET

- Anttila, P. 2001. Se on projekti - vai onko? Kulttuurialan tuotanto- ja palveluprojektien hallinta. Hamina: AKATIIMI.
- Anttonen, P. & Kuusi, M. 1999. Kalevala-lipas. Uusi laitos. Suomalaisen Kirjallisuuden Seura. Helsinki: SKS.
- Bergström, S. & Leppänen, A. 2003. Yrityksen asiakasmarkkinointi. 8., uudistettu painos. Helsinki: Edita.
- Binder, J. 2008. Global Project Management. Communication, Collaboration and management Across Borders. EContent 11/2008, s. 12. Saatavissa: <http://www.kyamk.fi/Palvelut/Kirjasto- ja tietopalvelut/Elektroninen kirjasto, Ebrary> [viitattu 2.4.2012].
- Haapaniemi, M., Moijanen, M. & Muradjan, K. 2003. Tak Ili Kak? Venäläistä tapa-kulttuuria suomalaisille. Helsinki: Suomalais-venäläinen kauppakamariyhdistys.
- Harju, L. 2003. Työelämän tapahtumat ja tilaisuudet. Helsinki: Otava.
- Heikura, M. 2012. Seikkailu Kalevalan maailmassa. Kuhmolainen 12.2.2012. Saatavissa: <http://www.kuhmolainen.fi/Uutiset/1194721797005/artikkeli/seikkailu+kalevalan+maailmassa.html> [viitattu 19.3.2012].
- Iiskola-Kesonen, H. 2004. Mitä, miksi, kuinka? Käsikirja tapahtuman järjestäjälle. Suomen Liikunta ja Urheilu ry: Suomen Graafiset palvelut Ltd.
- Isohookana, H. 2007. Yrityksen markkinointiviestintä. Helsinki: WSOYpro.
- Juminkeko. 2012. Saatavissa: <http://juminkeko.fi> [viitattu 19.3.2012].
- Kauhanen, J., Juurakko, A. & Kauhanen, V. 2002. Yleisötapahtuman suunnittelu ja toteutus. 1. painos. Helsinki: WSOY.
- Kettunen, S. 2009. Onnistu projektissa. 2., uudistettu painos. Helsinki: WSOYpro.

Kokoontumislaki 22.4.1999/530.

Kuluttajaturvallisuuslaki 22.7.2011/920.

Kähkönen, K. 2012. Puhelinkeskustelu 26.1.2012.

Lewis, R. 2005. When Cultures Collide: Leading Across Cultures. EContent 10/2005, Saatavissa: <http://www.kyamk.fi/Palvelut/Kirjasto- ja tietopalvelut/Elektroninen kirjasto, Ebrary> [viitattu 2.4.2012].

Nieminen, M. 2004. Vienan runokylät -kulttuuriopas. 2., täydennetty ja tarkistettu painos. Helsinki: SKS.

Parikka, O. 2007. Äiti-Venäjän-Aapinen. Kolmas painos. Jyväskylä: Atena.

Partanen, M. 2012. Puhelinkeskustelu 7.2.2012.

Pelastuslaki 29.4.2011/379.

Pussinen, M. 2011. Puhelinkeskustelu 15.12.2011.

SKS Kalevala. 2012. Saatavissa: <http://www.finlit.fi/kalevala> [viitattu 19.3.2012].

Vallo, H. & Häyrinen, E. 2008. Tapahtuma on tilaisuus. Tapahtumamarkkinointi ja tapahtuman järjestäminen. 2. uudistettu laitos. Tietosanoma.

Vihavainen, T. 2006. Opas Venäläisyyteen. Helsinki: Otava.

Vuokkiniemi. 2012. Saatavissa: <http://www.juminkeko.fi/viena/vuokkiniemi.html> [viitattu 16.3.2012].

What is an Event? 2012. Saatavissa: <http://www.eventeducation.com/what-is-event.php> [viitattu 17.3.2012].

Taikapussit ja taikasymbolit

Sampo

Haastateltavan nimi:

Aika ja paikka:

Kysymykset:

1. Olisiko Teillä toiveita helmikuussa järjestettävän tapahtuman sisältöön liittyen?

2. Mikä olisi hyvä alkamiskellonaika tapahtumalle?

3. Kuinka suuri ryhmä Teillä on?

4. Olisiko Teillä mahdollisuutta osallistua tapahtumaan kahtena peräkkäisenä päivänä?

5. Osallistuitteko kesällä 2011 johonkin Juminkeossa järjestetyistä ”Hilpeä heinäkuu”-tapahtuman tapahtumapäivistä? (Perheen pienimmät perinteen parissa, nukketeatteri ”Samposeikkailu” tai ”Aino-seikkailurata”)

6. Mikä tapahtumista jäi parhaiten mieleen ja miksi?

7. Mitä hyvää tapahtumissa oli, ja missä tulisi kehittää?

8. Haluaisitteko että samanlaisia tapahtumia järjestettäisiin lapsille jatkossakin Juminkeossa?

KALEVALAN TAIKAMAAILMA 9. - 10.2.2012

Kalevalan taikamaailma on Juminkeossa järjestettävä lapsille suunnattu tapahtuma, jonka tarkoituksena on tehdä Kalevala lapsille tutuksi mahdollisimman hausalla ja mielenkiintoisella tavalla.

Tapahtuma järjestetään kahtena päivänä, ensimmäisenä päivänä tapahtuma kestää n. 20 min, toisena n. 1 – 1,30 h

Kohderyhmänä ovat 3 - 7-vuotiaat, nuoremmille soveltuvia ovat käsinukketeatteri ja taikurin show.

Tapahtumaan sisältyy:

Ensimmäisenä päivänä

- Käsinukketeatteri ”Samposeikkailu”

Toisena päivänä:

- Taikurin show
- Tehtävärata
- Kasvomaalausta
- Värittämistä

Hanna-Mari Kakko
Tapahtumavastaava

Yhteystiedot:

hanna-mari.kakko@jumikeko.fi

puh. 04X XXX XXXX

Sähköpostikutsu päiväkodeille:

Juminkeko toivottaa Teidät tervetulleeksi seuraaviin tapahtumiin:

Nukketeatteri "SAMPOSEIKKAILU"

Torstaina 9.2.2012 klo 9.30–10.00

sekä

KALEVALAN TAIKAMAAILMA-seikkailurata

Perjantaina 10.2.2012 klo 9.30-11.00

Ryhmäkoot ennalta sovitun mukaisesti (torstaina max 40 lasta ja 6-7 aikuista, perjantaina 20 lasta ja 4 aikuista)

Vapaa pääsy

Hanna-Mari Kakko

Tapahtumavastaava

puh. 04X XXX XXXX

hanna-mari.kakko@juminkeko.fi

Juminkeko-säätiö

Kontionkatu 25

88900 Kuhmo

puh. 08 6530670

www.juminkeko.fi

Pelastussuunnitelma

TIEDOT YLEISÖTILAISUUDESTA

Turvallisuusmääräykset (mitä asiakkaat eivät saa tuoda alueelle, turvatarkastukset)
Kyseessä pieni tapahtuma, joten ei katsota aiheelliseksi
Turvallisuudesta ja pelastustoiminnasta vastaava(t) henkilö(t):
Hanna-Mari Kakko Sirpa Nieminen Joel Juntunen
Tilapäisrakenteista vastaava henkilö:
Hanna-Mari Kakko
Järjestyksenvalvonnasta vastaava henkilö:
Sirpa Nieminen
Liikennejärjestelyistä vastaava henkilö:
Päiväkodeista tapahtumaan tullaan kävellen, jolloin lapset päiväkodin työntekijöiden vastuulla, yleisötapahtumassa vanhemmat vastaavat lasten turvallisuudesta liikenteessä
Ensiavusta vastaava henkilö:
Joel Juntunen
Tiedottamisesta vastaava henkilö:
Hanna-Mari Kakko Sirpa Nieminen
Sähköasennuksista vastaava henkilö:
Paikallis-Sähkö
Selvitys kohteen tai alueen tavanomaisesta poikkeavasta käytöstä, selvitetään myös alueen käyttö- tai vuokrasopimukset:
Tapahtuma toteutetaan omissa tiloissa
Henkilökunnan tunnisteet (esim. ensiapuhenkilöstä, järjestyksenvalvonta, liikenteenohjaus):
Henkilökunnan tunnistaa tapahtuman teeman mukaisesta pukeutumisesta (satuhahmoiksi pukeutuneet)
Tapahtumaan osallistuvat erityisryhmät (esim. liikuntarajoitteiset):
Kyseessä on yleisötapahtuma, ei kohdennettu erityisryhmille. Liikuntarajoitteisuus kuitenkin huomioitu sisäänkäynnissä ja sisätiloissa (Portaaton sisäänkäynti)
Rakennuksissa olevat hälytysjärjestelmät:
Automaattinen paloilmoitin
Selvitys alkusammutuskalustosta (määrä, laatu, sijoitus):
Paloturvallisuusmääräyksen mukaiset

<p>Selvitys poikkeama tilanteiden hallinnasta esim. automaattisen paloilmoitinryhmän irtikytkeminen:</p> <p>Ks. Juminkeon pelastussuunnitelma</p>
<p>Toimenpiteet erheellisten paloilmoitusten estämiseksi:</p> <p>Emme käytä sisätiloissa avotulta</p>
<p>Toimintaohje tulen käsittelyyn (tulen käsittely sisällä mm. lämmittimet, kynttilät, tupakointi, tulen käsittely ulkona mm. nuotiot, ulkotulet, tupakointi)</p> <p>Ulkotulen teossa huomioidaan käyttöturvallisuus (lunta joka puolella tulen ympärillä)</p>
<p>Järjestyksen ja turvallisuuden valvonta tapahtumassa (turvallisuushenkilöstön määrä, henkilöiden/henkilöstöryhmien tehtävät):</p> <p>Tapahtumaan osallistuva henkilökunta valvoo turvallisuutta ja järjestystä (yht. 8 hlö)</p>
<p>Liikenne- ja pysäköintijärjestelyt sekä opasteet (liikennejärjestelyt, opastus alueella, opasteet ensiapupaikoille):</p> <p>Juminkeon piha-alueen pysäköintipaikat, mahdolliset lähialueen pysäköintipaikat: Erillisiä opasteita ei katsota tarpeelliseksi Ensiapupiste merkitty kyltillä</p>
<p>Ihmisten turvallinen poistuminen vaara- ja onnettomuustilanteessa:</p> <p>Varmistettu pää- ja varauloskäyntien esteetön kulku, ks. Juminkeon pelastussuunnitelma</p>
<p>Tapahtuma-alueelta tai rakennuksesta poistuttaessa kokoontumispaikaksi on sovittu:</p> <p>Etupiha-alue</p>
<p>Tapahtuman ensiapupaikka ja ensiapuvälineistö:</p> <p>Juminkeon aula: ensiapulaukku (mm. laastareita, puhdistusainetta ja puhdistusvälineitä)</p>
<p>Työnjako ja johtaminen onnettomuustilanteessa:</p> <p>Sirpa Nieminen päävastuussa johtamisessa, jakaa työt tarvittaessa</p>
<p>Tilapäiset sähköasennukset (sähköjohtojen suojaaminen kulkuväylillä, valaistus sähkökatkon aikana, onko ulkokäyttöön tarkoitettut sähköjohdot):</p> <p>Tilapäisiä sähköasennuksia tapahtumassa ovat jouluvalojen kytkemiset koristeeksi. Huomioidaan turvallisuus</p>

OMATOIMINEN TURVALLISUUSTARKASTUS

(tarkastus suoritettava ennen tilaisuuden tai tapahtuman aloittamista)

Tarkistuslista	Kunnossa	Korjattava
Osoitenumeroinnin näkyvyys	X	
Palokunnan pelastus- ja hyökkäystiet	X	
Yleinen siisteys	X	
Palo-osastoinnit	X	
Poistumistiet ja uloskäytävät	X	
Koneet ja laitteet	X	
Sähkölaitteet ja asennukset	X	
Lämmityslaitteet	X	
Vaaralliset aineet	X	
Palovaroittimet	X	
Alkusammutuskalusto	X	
Hälytyslaitteet ja ohjeet	X	
Toimintaohjeet (turvallisuusohje) esillä	X	
Avotulenteko ja tupakointi(paikka)	X	
Henkilökunta on koulutettu	X	
Tapahtumaa varten on käsikirjoitus	X	
Henkilökunta on tietoinen omasta vastuualueestaan	X	

MUUTA HUOMIOITAVAA:

Alkusammutuskoulutus (henkilökunta)
Henkilökunta on saanut alkusammutuskoulutuksen
Ensiapukoulus: (henkilökunta)
Joel Juntunen, EA1 Pirkko Mähönen, EA1
Muut turvallisuusjärjestelyt:
Jokaisen tehtävapisteen vastuuhenkilö pitää huolta oman pisteensä turvallisuudesta
Suunnitelma ja turvallisuusjärjestelyt on saatettu tilaisuuden henkilökunnan tietoon:
Päiväys 03.02.2012

TAPAHTUMAN VAARATILANTEIDEN KARTOITUS JA NIIDEN ENNALTAEHKÄISY (RISKINARVIOINTI)

Riskitekijä (vaara)	Vamma /seuraus	Ennaltaehkäisy
Tapaturma	Haava, mustelma	Mahdollisimman turvallisen seikkailuradan rakentaminen, ensiaputaitoisen henkilökunnan varaaminen paikan päälle
Sairaskohtaus	Fyysiset reaktiot	Ensiaputaitoisen henkilökunnan varaaminen paikan päälle
Tulipalo, automaattinen palohälytys	Tilan tuleen syttyminen	Paloturvallisuus kunnossa
Avotulen käyttö	Tulipalo	Ulkotulen sijoitus lumikinosten keskelle
Kemikaalit (esim. - nestekaasu - palavat nesteet	-	Emme käytä kemikaaleja tapahtumassa
Sähkökatko (valaistus, kuulutusjärjestelmä)	Auditorin valot/videotykki, musiikki ei näy/kuulu	Tilan vaihto päivänvalolla valaisevaan tilaan, akulla toimivan videotykin varaaminen, kannettavan cd-soittimen varaaminen
Pommiuhka	-	Ei ole tarvetta
Liikenne	Lapsi voi jäädä auton alle	Ikäsuosituksen asettaminen sille ikäryhmälle, jotka tulevat vanhempien mukana, vanhempien vastuu
Uimaranta	-	-
Sähköjohdot kulkuväylillä	-	Sähköjohtoja ei sijoiteta kulkuväylille
Sääolosuhteiden muutos	-	Tapahtuma järjestetään sisätiloissa
Ilotulitteet/pyrotekniikka	-	Emme käytä ilotulitteita tai pyrotekniikkaa
Esiintyjän/työntekijän sairastuminen	Taikurin show:n peruuntuminen, seikkailuradan keston lyheneminen	Tehdään varasuunnitelma taikurin show:n tilalle, seikkailuradan tehtäväpisteissä oloaika pidennetään
Allergian ilmeneminen	Allergiakohtaus, muut allergiaoireet	Mahdollisista allergisoivista asioista kohderyhmille etukäteen tiedottaminen, karamellien valinnassa mahdollisten allergioiden huomioon ottaminen (mahdollisimman vähän allergisoivien karamellien valinta)

KALEVALAN
TAIKAMAAILMA-

SEIKKAILU

Su 12.2.2012 klo 14 Juminkeossa

Koe Pohjan Akan taikashow ja kohtaa salaperäinen Ikturso sekä monia muita Kalevalan hahmoja taianomaisella seikkailuretkellä Juminkeossa!

Tapahtuma sisältää

- * taikurin esityksen
- * tehtäväradan
- * kasvomaalausta

Ikäsuositus 3-7 v

VAPAA PÄÄSY. Tervetuloa!
Juminkeko, Kontionkatu 25

Ennakoilmoittautuminen toivottavaa 8.2. mennessä:
puh. [redacted] / Hanna-Mari Kakko

Tiedote 31.1.2012

Kalevalan taikamaailma-seikkailurata lapsille Juminkeossa

Kalevalan päivään liittyen lapsille järjestetään tapahtumasarja, joka toteutetaan sekä Kuhmossa Juminkeossa että Vienan Karjalan puolella Vuokkiniemessä. Kuhmossa tapahtumia järjestetään kolmena päivänä, joista kahtena päivänä kohderyhmänä ovat päiväkodit ja kolmantena päivänä avoin yleisö.

Päiväkodeille kohdistettujen tapahtumapäivien aikana esitetään nukketeatteria ja järjestetään taikateemainen Kalevala-seikkailurata. Vuokkiniemen tapahtuma järjestetään kyläkoululaisille 14.2. ja se koostuu käsinukketeatterista, kasvomaalauksesta ja suomalaisista laululeikeistä.

Yleisölle avoin, maksuton seikkailurata järjestetään Juminkeossa sunnuntaina 12.2 klo 14. Ikäsuositus tapahtumaan on 3 - 7 vuotta, mutta myös isommat ovat tervetulleita.

Tapahtuman sisältö koostuu tehtävapististä, joissa mukana useita Kalevalan hahmoja sekä taikashow:sta, jossa esiintyy taikuri Sanna Kakko.

Ennakoilmoittautuminen tapahtumaan on toivottavaa 8.2. mennessä puhelimitse numeroon: 04X XXX XXXX tai sähköpostitse osoitteeseen: hanna-mari.kakko@juminkeko.fi

Kymenlaakson Ammattikorkeakoulussa kieliin ja kulttuuriin erikoistuva johdon assistentiksi opiskeleva Hanna-Mari Kakko järjestää tapahtumasarjan opinnäytetyönä.

Kuhmolainen 9
Perjantai 3.2.2012

Mahdollisuus sukeltaa Kalevalan taikamaailmaan

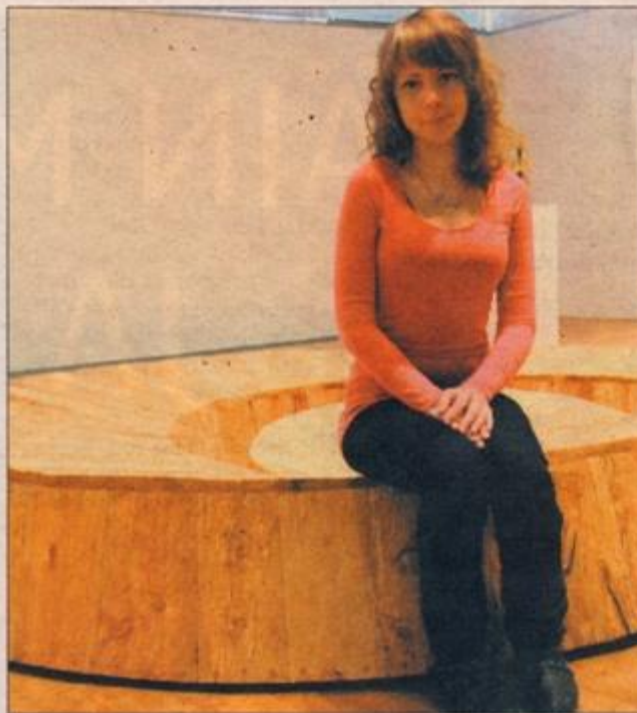
Minna Kähkönen

Juminkeossa järjestetään Kalevalan taikamaailma -tapahtumasarja. Päiväko- dit ovat kohderyhmänä 9. ja 10. helmikuuta.

Sunnuntaina 12. päivä kello 14 järjestetään kaikille avoin Kalevalan taikamaailma -seikkailurata. Ikäsuositus on 3-7 vuotta, mutta kaikki ovat kuitenkin tervetulleita mukaan. Jos osallistujia on ennakoilmoittautumisten perusteella paljon, on Juminkeko varautunut järjestämään myös toisen näytöksen samana päivänä kello 10.

Tapahtumien teemana on Kalevala ja taika. Seikkailuradalla on tehtäväsysteitä, joissa lapset pääsevät tekemään tehtäviä esimerkiksi liikkumisen tai käsillä tekemisen muodossa. Pisteillä on mukana myös useita Kalevalan hahmoja. Tapahtuman ajaksi Juminkeko muunnetaan satumaailmaksi. Rakennuksesta tulee löytymään ainakin vesimaailma, Pohjola, metsämaailma ja Ilmarisen paja.

Tapahtumassa on lisäksi taikashow, jossa esiintyy taikuri **Sanna Kakko**. Taikurin esitys on osa seikkai-

Tapahtuman järjestää Hanna-Mari Kakko.

lurataa, ja taikuri on pu- keutunut Pohjolan akaksi.

Tapahtuman järjestää johdon assistentiksi opiskeleva **Hanna-Mari Kakko** opinnäytetyönään. Seikkailurata järjestetään Kalevalan päivään liittyen. Juminkeon lisäksi se toteutetaan hieman muunnettuna myös Vienan Karjalassa

Vuokkiniemessä.

> Seikkailurata Juminkeossa 12. helmikuuta kello 14 alkaen. Kesto noin puolitoista tuntia. Ennakoilmoittautumiset 8. helmikuuta mennessä puh. [redacted] tai sähköpostitse hanna-mari.kakko@juminkeko.fi. Vapaa pääsy.

Nukketeatteriesitys "Samposeikkailu"

KALEVALAN TAIKAMAAILMA-tapahtuman käsikirjoitus (muokattu 30.1.2012)

klo	Tehtävä & vastuuhenkilöt
9.30	<p>Lasten vastaanotto (Hanna-Mari ja Henna)</p> <ul style="list-style-type: none"> • Seikkailusta kertominen, tunnelman luominen • Naulakoiden, ensiapupisteen ja WC:n opastaminen • Palautelomakkeiden jakaminen aikuisille • Pohjolan piian ja Mielikin esittely
9.35	<p>Lapsille tehdään aulassa pienet kasvomaalaukset poskiin suojaamaan Pohjolan väeltä (H-M ja Henna)</p> <ul style="list-style-type: none"> • Maalaukset voisivat olla radan symboleita
9.45	<p>Pohjolan vartija avaa lapsille Pohjolan eli oven, piika johdattaa lapset istumaan (H-M ja Sirpa)</p> <ul style="list-style-type: none"> • Taikashow: (Sanna, H-M, Pirkko) Pohjolan piika valittelee kylmyyttä ja käärmeitä yms. Kyseenalaistaa Pohjan akan taikavoimat ja valittaa unettomuutta → Pohjan akka ilmestyy (<i>VALO/ÄÄNIEFEKTI</i>) alkaa näytelmä ja taikashow. Kun Pohjan akka tekee viimeisen taikatempun, valot himmenevät ja alkaa kuulua Arja Kastisen ”Vaskikantele” levyltä kappale 9. <p><u>Pohjola:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Tila: auditorio • Lavasteet: ”jääpuikkoja”, ”lunta”, käärmepehmoleluja, talvisia lavasteita <p>Taikashow:ssa lapset istuvat lattialla ja seuraavat näytelmänomaista show:ta. Show:n päätyttyä Pohjolan Piika löytää Pohjan akan kirjeen lattialle jääneestä Sampopussista, ja lukee sen ääneen. Kirjeessä kerrotaan että Pohjan akka on antanut kolme tehtävää: Kalevalan hahmojen taikojen kerääminen taikapusseihin, Pohjolan vartijan ohittaminen sekä Sammon löytäminen (H-M)</p>
10.00	<p>Lapset keräävät taikapussit, ja muodostavat ryhmät pussien symbolien mukaan, eli esim. ne keillä on liekki-symboli pussissaan, muodostavat oman ryhmän, ne kenellä on vesi-symboli oman ryhmän jne. Piika ohjeistaa. (H-M)</p>
10.10	<p>Kiertäminen tehtäväpisteissä alkaa: Pohjolan piika johdattaa lapset ensimmäisenä siihen pisteeseen, jonka symboli heillä on taikapussissa. (H-M)</p> <p><u>Liekki: (Ilmarinen) (Joel)</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Tila: aula, kalevalakokoelman vieressä, sälekaihtimet auki • Lavasteet: tuoleja, johdonpätkiä tms. koneeseen, lyhtyjä, palkeet, vasara, ulos tuleva tuli yms. • Tehtävä: Koota Ilmarisen kanssa konetta

Kukka: (Mielikki) (Henna)

- Tila: Näyttelysali
- Lavasteet: tekokukkia, ryömimisputki, ”jäniksen jäljet”, ”suo”, iso piirustus, värikyniä
- **Tehtävä: Päästä metsään liittyvä pieni rata läpi**

Nuotti: (Väinämöinen) (Markku)

- Tila: Näyttelysali (veistosten keskellä)
- Lavasteet: pehmoleluja, hauen leukaluu, kantele, kesäisiä lavasteita
- Tehtävä: Leikkiä ja laulaa eläimiin liittyvä laululeikki

Vesipisara: (Ikuturso) (Pirkko, H-M, Ester?)

- Tila: Kirjasto, käytävä
- Lavasteet: silkkipaperi, jouluvalot, teltta, sinistä kangasta, kaksi onkea, kalaleluja, ”Ikuturson limaa”
- Tehtävä: Lapset konttaavat/ryömivät käytävää pitkin kirjastoon, jossa kurkkaavat nukkuvaa Iktursoa, onkivat Iktursolle ruokaa

Jokaisessa pisteessä tehtävien keston tulee olla korkeintaan 6-7 min.
Mielellään 5 min.

Pohjolan vartija soittaa taikakelloa, kun aikaa tehtävän suorittamiseen on enää minuutti (Sirpa)
Kun aika loppuu, Vartija käy lähtee liikkeelle? Lasten tulee seistä paikoillaan?

Tehtäväpisteissä hahmot **ohjeistavat lapsia mille pisteelle tulee seuraavaksi mennä.**

HUOM! Pisteillä etenemisjärjestys on seuraava:

Mielikki → Väinämöinen → Ilmarinen → Ikturso (Ikturso → Mielikki)

Kun neljä eri ryhmää käynyt kullakin pisteellä, ohjastetaan Ilmarisen pisteen luo, kerrotaan että Pohjolan piika odottaa lapsia.

Tehtäväpisteissä kiertämisen aikana auditorio muutetaan taikaluolaksi tuomalla sinne auditoriokopista Sampo ja pari kalliolavastetta, käärmeet viedään koppiin. Videotykillä heijastetaan taikaluolan kuva taustaksi(**Sanna**)

10.40

Pohjolan piika pyytää lapset piiloon Ilmarisen pajan taakse, sillä hän on kuullut että Pohjan akka on tulossa. Pohjan akka koskettaa seisovaa Vartijaa selkään, avaa oven ja tekee loitsun, jossa hän muuttaa Pohjolan taikaluolaksi. Hän lähtee. Pohjan akka on tietämättään paljastanut Sammon sijainnin lapsille, nyt lasten tulee huijata Pohjolan Vartijaa päästäkseen taikaluolaan. Pohjolan piika kertoo miten.

Pohjolan vartija seisoo ensin lapsia päin vartioiden ovea, mutta kääntyy sitten selin lapsiin. Lapset pelaavat peiliä. Kun vartijaa kosketaan, hän päästää lapset taikaluolaan. (**H-M ja Sirpa**)

(Kalevalan hahmot voisivat olla mukana yrittäen päästä taikaluolaan, mutta ovessa olisi kuin näkymätön seinä, sillä Pohjan akan loitsun takia

taikaluolaan eivät pääse kuin Pohjolan väki (piika) sekä lapset)

Liite 10/3

10.50 Lapset menevät taikaluolaan, Pohjolan piika kertoo heille että kerätyt symbolit tulee laittaa oikeanväriseen Sammon lokeroon. Kun tietyn hahmon symboli laitetaan lokeroon, muuttuu taikaluolan (videotykillä heijastetun taustan) väri kyseisen symbolin väriseksi ja symbolin antanut hahmo ilmestyy taikaluolaan.

11.00 Seikkailurata päättyy ja Pohjan akka tulee paikalle, on pettynyt. Kalevalan hahmot kiittävät lapsia ja jakavat heille palkinnoksi karkkeja. Esim. niille joilla on nuotti-symboli, karkkeja jakaa Väinämöinen. **(Kaikki)**

Kun lapset tulevat ulos auditoriosta, aulaassa soi kantelemusiikki

Lopuksi lapsilta kerätään palautetta naama-tarroilla. Lapset valitsevat joko hymyilevän, suu alaspäin olevan, tai suu viivana olevan hymiön, joka kertoo siitä millainen rata heidän mielestään oli. Lapset laittavat hymiön sille tarkoitettulle paperille.

Projektiryhmä: Ilmarinen, Mielikki, Ikturso, Väinämöinen (takana), Pohjolan Piika, Pohjan akka, Pohjolan vartija
Alemman kuvan vasemmassa reunassa Ilmarisen vieressä projektin taiteellisesta osuudesta vastaava henkilö.

Pohjan akka -taikurin esitys Pohjolassa (Sanna Kakko ja Hanna-Mari Kakko)

Ilmarinen (Joel Juntunen)

Väinämöinen (Markku Nieminen)

Mielikki (Henna Väyrynen)

Ikuturso ja Pohjolan piika (Pirkko Mähönen ja Hanna-Mari Kakko)

Taikaluola

Kalevalan taikamaailma-seikkailurata 10.2.2012 Juminkeko

Päiväkoti: _____

1. Arvioi asteikolla 1-5 Kalevalan hahmojen tehtävapisteen sisältöä ja perustele lyhyesti arviointiasi.

	Erittäin huono	Kohtalaisen huono	En osaa sanoa	Kohtalaisen hyvä	Erittäin hyvä
--	----------------	-------------------	---------------	------------------	---------------

Mielikki (Eläinten reitti)	1	2	3	4	5
-----------------------------------	---	---	---	---	---

Perustelut: _____

Ikuturso (Vesimaailma)	1	2	3	4	5
-------------------------------	---	---	---	---	---

Perustelut: _____

Ilmarinen (Paja)	1	2	3	4	5
-------------------------	---	---	---	---	---

Perustelut: _____

Väinämöinen (Leikit)	1	2	3	4	5
-----------------------------	---	---	---	---	---

Perustelut: _____
_____**2. Arvioi tapahtumaa kokonaisuutena:**Hyvää: _____
_____Kehitettävää: _____
_____Muuta kommentoitavaa: _____
_____**3. Anna tapahtumalle yleisarvosana kouluasteikolla 4-10: _____**

Täytä 24.2.2012 mennessä, käymme noutamassa palautteen paikan päältä.

Kiitos palautteestasi!

Kalevalan taikamaailma-seikkailurata 12.2.2012 Juminkeko

Lapsen/lasten ikä: _____

1. Arvioi tehtävapisteen sisältöä asteikolla 1-5. Ympyröi parhaiten kuvaava vaihtoehto.

	Erittäin huono	Kohtalaisen huono	En osaa sanoa	Kohtalaisen hyvä	Erittäin hyvä
Mielikki (Eläinten reitti)	1	2	3	4	5
Ikurso (Vesimaailma)	1	2	3	4	5
Ilmarinen (Paja)	1	2	3	4	5
Väinämöinen (Laulu)	1	2	3	4	5

2. Arvioi tapahtumaa kokonaisuutena:

Hyvää: _____

Kehitettävää: _____

Muuta kommentoitavaa: _____

3. Tukiko toteutus lasten Kalevala-tietämyksen oppimista? _____**4. Anna tapahtumalle yleisarvosana kouluasteikolla 4-10: _____**

Kiitos palautteestasi!

Lehtikuva Ikitursoista, Kuhmolainen 14.2.2012

■ Kalevala-seikkailu lapsille

Kuhmolainen tiistai 14.2.2012

Kalevalan taikamaailma -seikkailussa lapset pääsivät tutustumaan muun muassa arkaan Ikitursoon, joka suhtautui vieraisiin aluksi hyvin varautuneesti. Seikkailussa lapset kohtasivat muitakin Kalevalan hahmoja ja pääsivät tekemään monenlaisia tehtäviä Kalevalan väen auttamiseksi.

Budjetti

JUMINKEKO-SÄÄTIÖ

KALEVALAN TAIKAMAAILMA-TAPAHTUMAN KULUT

Pvm	Hankinta	Kulut (€)
18.1.2012	Tiimari/Kuitukynät, akryylimaali	3,55
18.1.2012	Tiimari/Akryylivärilajitelma, akvarellilehtiö, sivellin	25,17
26.1.2012	Kuhmon ekotori	3,00

Yhteensä**31,72 €**

VUOKKINIEMEN LASTENTAPAHTUMAN KULUT

3.2.2012	Pohjolan Matkatoimisto/Viisumit/Väyrynen Henna ja Kakko Hanna-Mari	144,00
14.2.2012	Raisa Zaprutskaja/Majoitus/Väyrynen Henna, Kakko Hanna-Mari, Nieminen Sirpa ja Nieminen Markku	157,89

Yhteensä**301,89 €**

Kylätalo ja tapahtumajulisteet Vuokkiniemessä (Henna Väyrynen ja Hanna-Mari Kakko)

"Samposeikkailu" Vuokkiniemessä

Laululeikit Vuokkiniemessä

